

Fremsat den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger og forskellige andre love¹

(Lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt i forbindelse med krisehåndtering og deltagelse i internationalt tilsynssamarbejde, vurdering af erhvervelser af kapitalandele i finansielle virksomheder og regler om forskelsbehandling på baggrund af køn i forbindelse med forsikringer m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 4. september 2008, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), (EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 201)« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), (EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 201) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EU-Tidende 2007 nr. L 247, s. 1).«

2. I § 2 indsættes efter »61,«: »61 a-c,«.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, (EU-Tidende 2004 nr. L 373, s. 37), dele af Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, (EU-Tidende 2007 nr. L 79, s. 11) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EU-Tidende 2007 nr. L 247, s. 1).

3. I § 14, stk. 1, nr. 3, ændres »ikke vil modvirke en forsvarlig og fornuftig forvaltning af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed« til: »opfylder kriterierne i § 61 a, stk. 1«.

4. § 61 ophæves, og i stedet indsættes:

» § 61. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed bliver en dattervirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter to arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale efter stk. 4.

Stk. 3. Finanstilsynet har fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, tres arbejdsdage (vurderingsperioden) til at foretage den i § 61 a nævnte vurdering. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indtil den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige tyve arbejdsdage, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 4 med op til ti arbejdsdage, såfremt

- a) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivning uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- b) den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 eller § 308 nævnte virksomhed eller den i § 16 i lov om værdipapirhandel m.v. nævnte virksomhed i Danmark, et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 6. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden. Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget.

Stk. 7. Hvis Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for at være godkendt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse efter stk. 1 fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist. Finanstilsynet kan ikke herudover fastsætte betingelser for erhvervelsen.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

§ 61 a. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indfly-

delse på virksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forhold til følgende kriterier:

- a) Den påtænkte erhververs omdømme.
- b) Omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.
- c) Den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes.
- d) Om virksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som virksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt
 - at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt
 - at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.
- e) Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 4 og 5 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, vil ske.

Stk. 2. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der på baggrund af kriterierne nævnt i stk. 1 er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, jf. stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger efter Finanstilsynets vurdering ikke er fyldestgørende.

Stk. 3. I Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 må hensynet til markedets økonomiske behov ikke indgå.

§ 61 b. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, eller formindske en kvalificeret andel i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed således, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct., eller 50 pct., af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at virksomheden eller holdingvirksomheden ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal forinden skriftligt underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

§ 61 c. Når en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i § 61, stk. 1, og § 61 b, skal virksomheden eller holdingvirksomheden hurtigst muligt give Finanstilsynet meddelelse herom.

Stk. 2. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal senest i februar måned give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, og om størrelsen af disse andele.«

5. I § 62, *stk. 1*, ændres »modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning« til: »ikke opfylder kravene i § 61 a, stk. 1«.

6. I § 144 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Bestyrelsen skal samtidig indbyde aktionærerne til et orienterende møde vedrørende tvangsindløsningen. Dette møde skal afholdes senest 8 dage efter beslutningen, og de nødvendige omkostninger herved afholdes af den, efter hvis anmodning tvangsindløsningen sker.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

7. I § 315 og § 343 c, stk. 1, nr. 5, ændres »§§ 61 og 62« til: »§§ 61, 61 a-c, og 62«.

8. I § 343 h ændres »§ 61, stk. 1-4 og 6-8, § 62 og § 63« til: »§§ 61, 61 a-c, 62 og 63«.

9. I § 347, stk. 5, ændres »14 og 15« til: »17 og 21«.

10. Efter § 352 indsættes:

»§ 352 a. Når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for forløbet op til konkursen. Redegørelsen skal blandt andet beskrive Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 354 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende finansielle virksomhed.«

11. § 354 affattes således:

»§ 354. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om

- 1) god skik og prisoplysning, jf. § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør af denne bestemmelse,
- 2) hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i form af massegældsbreve, jf. § 45,
- 3) tegning af kapitalindskud, jf. § 46,
- 4) forbrugerbeskyttelse, jf. bekendtgørelser om puljepension og anbringelse af midler i værdipapirer udstedt i medfør af § 50, stk. 2,
- 5) dækning af Garantifonden for indskydere og investorer, jf. § 51,
- 6) depotselskabers uafhængighed, jf. § 52,
- 7) nedbringelse af realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer, jf. § 53, stk. 1,
- 8) aftale om placering af kunders porteføljemidler, jf. § 54, stk. 2,
- 9) forbud mod indgåelse af visse livsforsikringsaftaler, jf. § 55, stk. 1,
- 10) information ved indgåelse af forsikringsaftaler og under det løbende kundeforhold, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 56,
- 11) opsigelsesvarsel for forbrugerforsikringer, jf. § 57, stk. 1,
- 12) pligten til at overtage en bygningsforsikring, jf. § 59, stk. 1, og
- 13) forbud mod at bringe en bygningsbrandforsikring til ophør, jf. § 60, stk. 1.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
- 8) Folketingets stående udvalg og regeringens relevante interne ministerudvalg vedrørende en finansiel virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en kriseramet finansiel virksomhed, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor.
- 11) De af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer efter § 144, stk. 5, 2. pkt.
- 12) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en finansiel virksomheds regnskaber, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 13) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 14) Afviklingsselskabet, jf. kapitel 2 i lov om finansiel stabilitet.
- 15) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.
- 16) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen.
- 17) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter eller med kapitalmarkederne, og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 18) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiel information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.
- 19) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en finansiel virksomhed.
- 20) Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Banktilsynskomiteén i den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af disse udvalg under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

21) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

22) Told- og skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrolloven § 6 D, stk. 2.

23) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

24) Den færøske landsstyremand for finansanliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder på Færøerne.

25) Det grønlandske landsstyremedlem for Erhverv, Landbrug og Arbejdsmarked som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet i Grønland og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder i Grønland.

26) Færøernes Lagtings stående udvalg vedrørende en færøsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold for så vidt angår krisehåndtering af færøske finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt Færøernes landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

27) Grønlands Landstings stående udvalg vedrørende en grønlandsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af grønlandske finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt Grønlands landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

Stk. 7. Alle, der i henhold til stk. 5 og 6 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 8. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 9. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. For realkreditinstitutter gælder begrænsningen dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. juni 1995. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 26, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 27, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 6, nr. 21, kan alene ske

1) på baggrund af en international samarbejdsaftale og

2) under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 21, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 12. Har en skyldner, kautionist eller investor betydelige forpligtelser over for flere finansielle virksomheder, kan Finanstilsynet give de pågældende virksomheder underretning herom."«

12. § 355, stk. 2, nr. 5, affattes således:

»5) Den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelse, jf. §§ 61, 61 a og 61 b, samt når Finanstilsynet reagerer som

følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 62, stk. 1-3.«

13. I § 373, stk. 1, ændres »og 6-8« til: », §§ 61 b og 61 c«.

§ 2

I lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 29. august 2001, som ændret ved § 43 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og § 11 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser«.

2. *Fodnoten* til lovens *titel* affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 86/378 af 24. juli 1986 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, (EF-Tidende 1986 L 225, s. 40), som ændret ved Rådets direktiv nr. 96/97 af 20. december 1996 om ændring af direktiv 86/378/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, (EF-Tidende 1997 L 46, s. 20), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning), (EU-Tidende 2006 L 204, s. 23), og dele af Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, (EU-Tidende 2004 nr. L 373, s. 37)«.

3. § 1, stk. 1, affattes således:

»§ 1. Loven skal sikre ligebehandling af mænd og kvinder

- 1) i den erhvervsaktive del af befolkningen, herunder selvstændigt erhvervsdrivende, arbejdstagere, der midlertidigt er uden arbejde på grund af sygdom, graviditet og barsel, ulykke eller ufrivillig arbejdsløshed, og personer, der søger arbejde, samt pensionerede og invalide arbejdstagere og disse arbejdstageres ydelsesberettigede pårørende, i de erhvervstilknyttede sikringsordninger, og
- 2) i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser.«

4. I § 1 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved forsikring og lignende finansielle ydelser forstås i denne lov sådanne ydelser, som ikke er aftalt i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

5. I § 4, stk. 1 og 2, indsættes efter »Loven«: », bortset fra kapitel 4 a,«.

6. I § 4 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Kapitel 4 a finder anvendelse i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser, jf. § 1, stk. 4.«

7. I § 9, stk. 1, ændres to steder »og 10-12« til: », 10 og 11«

8. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Forsikring og lignende finansielle ydelser

§ 18 b. Anvendelse af køn som en faktor ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser i alle nye kontrakter, der indgås efter den 21. december 2009 må ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan den enkelte udbyder af forsikring og lignende finansielle ydelser dog beslutte at anvende forholdsmæssigt afpassede forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser, hvis anvendelsen af køn er en afgørende aktuarmæssig faktor ved risikovurderingen. Den enkelte udbyder skal sikre, at vurderingen af, hvorvidt anvendelsen af køn er en afgørende aktuarmæssig faktor ved risikovurderingen, er baseret på relevante og nøjagtige aktuarmæssige og statistiske data.

Stk. 3. Udbydere af forsikring og lignende finansielle ydelser, der udnytter muligheden i stk. 2, skal regelmæssigt indsamle, offentliggøre og ajourføre de nøjagtige data, der er relevante for anvendelse af køn som en afgørende aktuarmæssig faktor. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser herom.

Stk. 4. Uanset stk. 2 må omkostninger i forbindelse med graviditet og moderskab ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser.«

9. I § 19, stk. 1, ændres »eller § 18, stk. 2« til: »§ 18, stk. 2, § 18 b, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., og stk. 4«.

§ 3

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 19. august 2008, som ændret ved lov nr. 1003 af 10. oktober 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 2, nr. 5, ændres »§ 10« til: »§§ 10 og 10 a«.

2. §§ 10 og 10 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 10. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at selskabet omfattet af § 7, stk. 1, bliver en dattervirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter to arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale efter stk. 4.

Stk. 3. Finanstilsynet har fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, tres arbejdsdage (vurderingsperioden) til at foretage den i § 10 a nævnte vurdering. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indtil den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tids-

punktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige tyve arbejdsdage, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 4 med op til ti arbejdsdage, såfremt

- a) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivning uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- b) den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 eller § 308 i lov om finansiell virksomhed nævnte virksomhed eller den i § 16 i denne lov nævnte virksomhed i Danmark, et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 6. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden. Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget.

Stk. 7. Hvis Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for at være godkendt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse efter stk. 1 fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist. Finanstilsynet kan ikke herudover fastsætte betingelser for erhvervelsen.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

§ 10 a. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 10, stk. 1, sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af det selskab, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på selskabet, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forhold til følgende kriterier:

- a) Den påtænkte erhververs omdømme.
- b) Omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede selskabet.
- c) Den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i det selskab omfattet af § 7, stk. 1, hvori erhvervelsen påtænkes.
- d) Om selskabet fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som selskabet eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt
 - at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt
 - at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.
- e) Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 4 og 5 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, vil ske.

Stk. 2. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der på baggrund af kriterierne nævnt i stk. 1 er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af selskabet, jf. stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger efter Finanstilsynets vurdering ikke er fyldestgørende.

Stk. 3. I Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 må hensynet til markedets økonomiske behov ikke indgå.

§ 10 b. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel, eller formindske en kvalificeret andel i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, således, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct., eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at selskabet ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal forinden skriftligt underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

§ 10 c. Når et selskab omfattet af § 7, stk. 1, får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i § 10, stk. 1, og § 10 b, skal selskabet hurtigst muligt give Finanstilsynet meddelelse herom.

Stk. 2. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal senest i februar måned give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i selskabet, og om størrelsen af disse andele.

Stk. 3. En operatør af et reguleret marked skal offentliggøre navne på samtlige direkte og indirekte ejere i selskabet. Endvidere skal navne på direkte og indirekte ejere af kvalificerede andele i selskabet og størrelsen af de pågældende andele offentliggøres.

§ 10 d. Såfremt kapitalejere, der er i besiddelse af de i § 10, stk. 1, omhandlede andele i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, ikke opfylder kravene i § 10 a, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde selskabet at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 10, stk. 1, til forudgående underretning af Finanstilsynet. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Stk. 3. Såfremt en fysisk eller juridisk person har erhvervet kapitalandele som omhandlet i § 10, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af kapitalandele, skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten tilknyttet disse kapitalandele.

Stk. 4. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på generalforsamlingen repræsenterede stemmeberettigede kapital.«

3. § 84 a affattes således:

»**§ 84 a.** Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets eller Fondsrådets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Bestemmelserne i dette stykke finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som led i udøvelsen af sekretariatsfunktion for Fondsrådet, jf. § 83, stk. 2.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om god værdipapirhandelsskik, jf. § 3 og bekendtgørelser udstedt i medfør af § 3.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet eller Fondsrådet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken det enkelte aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, eller andre omfattet af denne lov eller disses kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, eller andre omfattet af denne lov er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke

vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde selskabet eller andre omfattet af denne lov.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet henholdsvis Finanstilsynet og Det Finansielle Virksomhedsråd.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet eller Fondsrådet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
- 8) Folketingets stående udvalg vedrørende generelle økonomiske forhold i et aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, for så vidt angår krisehåndtering af selskaber omfattet af § 7, stk. 1, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde et kriserampt aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor.
- 11) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, eller for andre omfattet af denne lov, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 12) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 13) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.
- 14) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.
- 15) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med operatører af regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber, investeringsselskaber, administrationsselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral, en værdipapircentral under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 16) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiel information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.
- 17) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af selskaber omfattet af § 7, stk. 1.

18) Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af dette udvalg under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

19) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringselskaber eller kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, eller for andre omfattet af denne lov, jf. dog stk. 12 og 13.

20) Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for så vidt angår oplysninger modtaget som led i Fondsrådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b eller oplysninger i sager om Finanstilsynets godkendelse af prospekter i medfør af § 23 og i sager om Finanstilsynets kontrol med oplysningsforpligtelsen i § 27, når disse oplysninger har betydning for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens regnskabskontrol på vegne af Fondsrådet, jf. § 83, stk. 2.

21) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en operatør af et reguleret marked, som har fået tilladelse efter § 8, eller et selskab, der driver en alternativ markedsplads, jf. § 7 a, stk. 2, når

1) det sker for at imødegå eller undersøge, om der er misbrugt intern viden eller udøvet kursmanipulation efter bestemmelserne i kapitel 10 eller

2) det i øvrigt sker for at imødegå eller undersøge, om handelen og prisdannelsen på det regulerede marked eller den alternative markedsplads foregår på en redelig og gennemskelig måde.

Stk. 8. Alle, der i henhold til stk. 5-7 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet eller Fondsrådet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 9. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet eller Fondsrådet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets eller rådets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 10. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, kan alene ske

1) på baggrund af en international samarbejdsaftale og

2) under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.«

4. § 84 b, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) Den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelser, jf. §§ 10, 10 a og 10 b, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 10 d, stk. 1-3.«

5. Efter § 84 e indsættes:

»§ 84 f. Når et aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, eller andre omfattet af denne lov er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, udarbejder Finanstilsynet en re-

degørelse for forløbet op til konkursen. Redegørelsen skal blandt andet beskrive Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 84 a ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde det pågældende selskab eller andre omfattet af denne lov.«

6. I § 84, *stk. 6*, ændres »13-15« til: »15 og 19«.

7. I § 93, *stk. 1*, ændres »og 5-8« til: », §§ 10 b og 10 c«.

§ 4

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 18. september 2008, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 95/26/EF af 29. juni 1995, (EF-Tidende nr. L 168, s. 7) (styrkelse af tilsynet – »BCCI-direktivet«)« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 95/26/EF af 29. juni 1995, (EF-Tidende nr. L 168, s. 7) (styrkelse af tilsynet – »BCCI-direktivet«) og Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, (EU-Tidende 2007 nr. L 79, s. 11)«.

2. § 3, *stk. 1, nr. 3*, affattes således:

»3) Pengemarkedsinstrumenter:

- a) Pengemarkedsinstrumenter er værdipapirer, der normalt handles på pengemarkedet, som er likvide, og som til enhver tid kan værdiansættes, jf. § 87 a.
- b) Andre pengemarkedsinstrumenter end dem, der handles på et reguleret marked, hvis emissionen eller emittenten af sådanne pengemarkedsinstrumenter selv er reguleret med henblik på at beskytte investorer og opsparing, jf. § 87 a.«

3. I § 87, *stk. 1*, udgår »og pengemarkedsinstrumenter«.

4. I § 87, *stk. 2*, udgår »og pengemarkedsinstrumenter«.

5. § 87, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

6. I § 87, *stk. 5*, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-3 og § 87 a«.

7. Efter § 87 indsættes i afsnittet Værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter:

»§ 87 a. En investeringsforening eller en afdeling må investere i pengemarkedsinstrumenter, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, litra a.

Stk. 2. En investeringsforening eller en afdeling må investere i de i § 3, stk. 1, nr. 3, litra b, omhandlede andre pengemarkedsinstrumenter, hvis disse instrumenter er

- 1) udstedt eller garanteret af en central, regional eller lokal myndighed eller en centralbank i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område,

- 2) udstedt eller garanteret af et tredjeland eller, i tilfælde af forbundsstater, af en af dennes delstater,
- 3) udstedt eller garanteret af en international institution af offentlig karakter, som en eller flere medlemslande deltager i,
- 4) udstedt eller garanteret af foretagender, der er underkastet tilsyn, og som befinder sig i et zone A-land eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område,
- 5) udstedt af et obligationsudstedende institut, som er oprettet ved særlig lov, og som befinder sig i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- 6) udstedt af emittenter, hvis værdipapirer handles på et marked som nævnt i stk. 1.«

8. Efter § 92 indsættes i *kapitel 13*:

»§ 92 a. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for investeringsforeningers og afdelingers placering af midler i finansielle instrumenter, herunder hvilke betingelser det enkelte finansielle instrument skal opfylde, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i et konkret finansielt instrument. Finanstilsynet fastsætter ligeledes regler for, hvilke kriterier et indeks skal opfylde, hvis det skal indgå i en investeringsforenings eller en afdelings investeringspolitik, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i overensstemmelse med sammensætningen af et indeks.«

9. I § 105, stk. 1 og 2, ændres »§ 87, stk. 5« til: »§ 87, stk. 4«.

10. I § 107, stk. 1, ændres: » § 87« til: »§ 87 a«.

11. I § 111, stk. 2, nr. 2, ændres: » § 87, stk. 1-4,« til: »§ 87, stk. 1-3, og § 87 a«.

12. I § 119, stk. 4, ændres »13 og 14« til: »14 og 18«.

13. Efter § 122 indsættes:

»§ 122 a. Når en forening eller afdeling er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for forløbet op til konkursen. Redegørelsen skal blandt andet beskrive Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 123 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører medlemsforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende forening eller afdeling.«

14. § 123 affattes således:

»§ 123. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om

- 1) god skik, jf. § 18 og bekendtgørelser udstedt i medfør af § 18, stk. 2,
- 2) afgørelser vedrørende vedtægtsændringer, jf. § 23, stk. 2,
- 3) afgørelser vedrørende foreningers administrative og regnskabsmæssige praksis, forretningsgange og kontrolprocedurer, jf. § 37,
- 4) forbud mod at opkræve dobbeltgebyr, jf. § 49,

- 5) pligten til at indberette fejlregninger, jf. § 48, stk. 6,
- 6) afholdelse af udgifter i forbindelse med udstedelse af andele gennem en værdipapircentral, jf. § 51, stk. 1 og 2,
- 7) prospekter og bekendtgørelser om prospekter, jf. § 74,
- 8) offentliggørelse af emissions- og indløsningspriser, jf. § 77,
- 9) inddragelse af investeringsforeningers, specialforeningers og hedgeforeningers tilladelse, jf. § 81, stk. 2,
- 10) foreningers placering af midler, jf. kapitel 13, 14 og 15,
- 11) overskridelse af risikoprofil, risikopolitik og risikorammer, jf. § 114 d, stk. 1 og 2,
- 12) pligten til at offentliggøre hedgeforeningens eller afdelingens indre værdi, jf. § 114 d, stk. 3,
- 13) pligten til at underrette navnenoterede medlemmer, jf. § 114 d, stk. 4,
- 14) pligten til at indberette overskridelser, jf. § 114 e, stk. 2,
- 15) pligten til at underrette medlemmer om overskridelse af risikorammer, jf. § 114 e, stk. 4,
- 16) pligten til at beskrive kollektive investeringsordninger i et regelsæt, jf. § 115, stk. 3,
- 17) udbudsdokument, jf. § 115, stk. 4,
- 18) andre kollektive investeringsordningers dokumenter, jf. § 115, stk. 6, og
- 19) pligten til at indberette fejlregninger, jf. § 115, stk. 7.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte forening eller dens medlemmer kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en forening eller afdeling er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører medlemsforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde foreningen eller afdelingen.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet henholdsvis Finanstilsynet og Det Finansielle Virksomhedsråd.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
- 8) Folketingets stående udvalg og regeringens relevante interne ministerudvalg vedrørende en forenings eller afdelings generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af foreninger, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en kriseramte forening eller afdeling, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor.
- 11) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved foreningens likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en forenings regnskaber, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 12) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem samt Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder

der udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

13) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.

14) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med investeringsinstitutter, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne, og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders og investeringsinstitutters likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsinstituttets regnskaber, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

15) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.

16) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en forening.

17) Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af dette udvalg under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

18) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med udenlandske investeringsinstitutter, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders og investeringsinstitutters likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsinstituttets regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

19) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

Stk. 7. Alle, der i henhold til stk. 5 og 6 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 8. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 9. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 6, nr. 18, kan alene ske

1) på baggrund af en international samarbejdsaftale og

2) under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 18, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.«

§ 5

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007 som ændret ved § 3 i lov nr. 515 af 17. juni 2008 og § 4 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 66 a affattes således:

»§ 66 a. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om

1) god pensionskassepraksis i § 6 a, stk. 1, 1. pkt., og bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis udstedt i medfør af § 6 a, stk. 2, og

2) oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer og pensionsmodtagere, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 12 a.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte pensionskasse eller dens medlemmer kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en pensionskasse er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører medlemsforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde pensionskassen.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Det Finansielle Virksomhedsråd.

2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

5) Folketingets Ombudsmand.

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

8) Folketingets stående udvalg og regeringens relevante interne ministerudvalg vedrørende en pensionskasses generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af pensionskasser, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en kriserampt pensionskasse, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor.

11) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved pensionskassens likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassens regnskaber, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

12) Institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

13) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

14) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen.

15) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

16) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiel information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.

17) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en pensionskasse.

18) Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger samt organer etableret af dette udvalg under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

19) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

20) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

Stk. 7. Alle, der i henhold til stk. 5 og 6 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 8. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 9. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, kan alene ske

- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale og
- 2) under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.»

2. Efter § 66 c indsættes:

»§ 66 d. Når en pensionskasse er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for forløbet op til konkursen. Redegørelsen skal blandt andet beskrive Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 66 a ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører medlemsforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende pensionskasse.«

§ 6

I lov nr. 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven) foretages følgende ændringer:

1. I § 54, *stk. 2*, udgår »af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen«.

§ 7

Loven træder i kraft den 1. marts 2009, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 1-5, 7, 8, 12 og 13, og § 3, nr. 1, 2, 4 og 7 træder i kraft den 21. marts 2009 med virkning for ansøgninger modtaget i Finanstilsynet efter denne dato.

Stk. 3. Lovens § 2 træder i kraft den 21. december 2009.

§ 8

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Stk. 2. Lovens §§ 1, 3 og 4 kan helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens §§ 5 og 6 kan helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Indhold
 - 2.1. Ændring af Finanstilsynets tavshedspligt
 - 2.1.1. Folketingets stående udvalg og regeringens relevante interne ministerudvalg
 - 2.1.2. Interessenter involveret i en løsning
 - 2.1.3. Revisorer i forbindelse med prisfastsættelse af aktier
 - 2.1.4. Afviklingsselskabet
 - 2.1.5. Organer der udfører regnskabskontrol
 - 2.1.6. Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for EU/EØS
 - 2.1.7. De europæiske tilsynsudvalg og Banktilsynskomiteén
 - 2.2. Information til aktionærerne i et pengeinstitut i forbindelse med tvangsindløsning
 - 2.3. Redegørelse fra Finanstilsynet om konkursramte virksomheder
 - 2.4. Godkendelse af erhvervelse af kvalificerede andele
 - 2.5. Ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser
 - 2.6. Pengemarkedsinstrumenter
3. Kommunikationsplaner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Ligestillingsmæssige konsekvenser
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Forholdet til EU-retten
10. Høring
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række ændringer i den finansielle lovgivning.

For det første forslås Finanstilsynet tavshedspligt ændret. Finanstilsynet er i dag underlagt en skærpet tavshedspligt. Denne tavshedspligt er begrundet i følgende forhold:

- Beskyttelse af de tilsynsbelagte virksomheders forretningsmæssige forhold, så oplysninger herom ikke kan misbruges i konkurrencemæssig sammenhæng.

- Sikring af, at oplysninger om tilsynsbelagte virksomheders kunder ikke spredes i en større kreds.

- Sikring af den tilsynsmæssige effektivitet, idet Finanstilsynet har nemmere ved at indsamle ønskede oplysninger, hvis de tilsynsbelagte virksomheder med rette kan have tillid til, at fortrolige oplysninger ikke kan videregives. Tavshedspligten bidrager til en kommunikation og meningsudveksling mellem Finanstilsynet og de tilsynsbelagte virksomheder, som har betydning for tilsynets udøvelse af tilsynshvervet.

I forbindelse med konkrete krisehåndteringsforløb i 2008 i relation til finansielle virksomheder har Økonomi- og Erhvervsministeriet overvejet hensigtsmæssigheden af de gældende tavshedsregler og undtagelser hertil samt overvejet mulige ændringer baseret på Finanstilsynets daglige tilsynsarbejde.

Dette lovforslag har først og fremmest til formål at muliggøre en effektiv og smidig krisehåndtering af finansielle virksomheder m.v. gennem forslag til nøje afstemte lempelser af Finanstilsynets tavshedspligt. Herudover er formålet at forbedre Finanstilsynets muligheder for deltagelse i det internationale tilsynsarbejde gennem deltagelse i arbejdet i – og herunder videregivelse af fortrolige oplysninger til – internationale tilsynsorganer.

Herudover foreslås øget information til aktionærene i et pengeinstitut i forbindelse med tvangsindløsning af deres aktier i instituttet, jf. § 144 i lov om finansiell virksomhed, samt en pligt for Finanstilsynet til at udarbejde og offentliggøre særlige redegørelser for forløbet, når finansielle virksomheder m.v. er gået konkurs og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed. Disse redegørelser kan i et vist omfang indeholde fortrolige oplysninger.

Lovforslaget ændrer desuden i lov om finansiell virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. med det formål at sikre, at en finansiell virksomhed ejes af en eller flere fysiske eller juridiske personer, der ikke modvirker en forsvarlig drift af virksomheden. Lovforslaget uddyber reglerne for vurderingen af, om en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret ejerandel i en finansiell virksomhed eller i finansiell holdingvirksomhed kan godkendes.

Med forslaget gennemføres af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet). Direktivet skal være gennemført den 21. marts 2009.

Kapitalandelsdirektivet indeholder en række bestemmelser om proceduren for godkendelse, når en fysisk eller juridisk person påtænker at erhverve en kvalificeret andel i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed. Desuden indeholder direktivet bestemmelser om, hvilke kriterier der kan inddrages i vurderingen af, om den påtænkte erhvervelse kan godkendes.

Der findes tilsvarende regler om godkendelse af erhvervelse af større kapitalandele i regulerede markeder, clearingcentraler og værdipapircentraler i lov om værdipapirhandel m.v. Kapitalandelsdirektivet omfatter ikke disse regler. Da det er den samme vurdering, der foretages i de to love, og det i øvrigt er de samme hensyn, der ligger bag bestemmelserne, foreslås det, at bestemmelserne i lov om værdipapirhandel m.v. ændres tilsvarende. Herved vil de ensartede regler på tværs af de finansielle delsektorer blive opretholdt.

Lovforslaget ændrer endvidere i lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger. Dette har til formål, at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder ved at forbyde forskelsbehandling på baggrund af køn ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med tegning af skadesforsikringer eller private livsforsikringer, medmindre anvendelsen af køn er en afgørende faktor ved risikovurderingen. Med forslaget gennemføres artikel 5 i direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, (EU-Tidende 2004 nr. L 373, s. 37) (ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser). Fristen for gennemførelsen er den 21. december 2009.

Direktivets udgangspunkt er, at det er forbudt at anvende køn som en faktor ved beregning af præmier og ydelser i forsikringer, uanset om der er tale om tegning af skadesforsikringer eller private livsforsikringer. Direktivet giver dog medlemsstaterne mulighed for at tillade anvendelse af køn, hvis det er en afgørende faktor ved risikovurderingen. Det er dog et krav, at dette kan dokumenteres med relevante og nøjagtige aktuar-mæssige og statistiske data, som skal indsamles, offentliggøres og ajourføres regelmæssigt.

Det foreslås, at forsikringsvirksomhederne fortsat skal have mulighed for selv at kunne vælge, om de vil anvende køn som faktor ved beregning af præmier og ydelser ved tegning af skadesforsikringer og private livsforsikringer. Med denne valgmulighed støtter forslaget aftalefriheden, som er et grundlæggende element i dansk ret.

Endelig indeholder lovforslaget ændringer til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. Lovens definition af pengemarkedsinstrumenter foreslås ændret, således at de præciseringer til definitionen, som findes i Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts

2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner (EU-Tidende 2007 nr. L 79, s. 11), (Eligible Asset-direktivet), kan rummes inden for lovens definitioner.

2. Indhold

2.1. Ændring af Finanstilsynets tavshedspligt

2.1.1. Folketingets stående udvalg og regeringens relevante interne ministerudvalg

I forbindelse med krisehåndtering af finansielle virksomheder kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler skal bevilges af Folketingets Finansudvalg. Dette nødvendiggør videregivelse af fortrolige oplysninger om den kriseramte finansielle virksomhed til Finansudvalget med henblik på at tilvejebringe et fyldestgørende beslutningsgrundlag for udvalget. Den gældende undtagelse fra tavshedspligten muliggør videregivelse af fortrolige oplysninger til blandt andet Folketingets Finansudvalg, men kun når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling, og den pågældende virksomhed er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Det har i praksis vist sig, at en kriseramte finansielle virksomhed ikke nødvendigvis er i betalingsstandsning eller under konkurs, på det tidspunkt, hvor det er relevant at overveje, om der skal ydes en statslig garanti eller stilles statsmidler til rådighed for en afvikling. Med henblik på at sikre, at Folketingets Finansudvalgs beslutninger om at yde garanti eller stille midler til rådighed for en afvikling – eller det modsatte – kan træffes på et fyldestgørende og betryggende grundlag, foreslås det, at Finanstilsynet får hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i forbindelse med krisehåndtering af finansielle virksomheder. Det foreslås samtidig, at videregivelse af fortrolige oplysninger i denne situation kan ske til regeringens relevante interne ministerudvalg. Dette omfatter p.t. Koordinationsudvalget og Økonomiudvalget.

Forslaget stilles til lov om finansielle virksomheder, lov om værdipapirhandel m.v., lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v. og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

2.1.2. Interessenter involveret i en løsning

Det foreslås, at det i forbindelse med krisehåndtering, bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger om den kriseramte virksomhed til de interessenter, der er involveret i drøftelser om en løsning. Det er en forudsætning for videregivelse af fortrolige oplysninger, at modtagerne af oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering har behov for oplysningerne. Der vil kunne videregives oplysninger til blandt andre en potentiel overtagende virksomhed, relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler

Forslaget stilles til lov om finansielle virksomheder, lov om værdipapirhandel m.v., lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v. og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

2.1.3. Revisorer i forbindelse med prisfastsættelse af aktier

Det foreslås, at Finanstilsynet i den situation, hvor Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpeger to revisorer til at træffe endelig afgørelse om prisfastsættelsen af aktier, jf. § 144, stk. 4, 2. pkt., i lov om finansielle virksomheder, bliver berettiget til at videregive fortrolige oplysninger til de pågældende revisorer. På denne måde sikres det, at revisorerens afgørelse bliver truffet på et så fyldestgørende grundlag som overhovedet muligt.

2.1.4. Afviklingsselskabet

Folketinget vedtog den 10. oktober 2008 en lov om finansielle stabilitet. Med vedtagelsen af loven blev der indført en garantiordning, der indebærer, at staten frem til den 30. september 2010 garanterer ubegrænset for alle indskud i de i alt 133 pengeinstitutter, der deltager i ordningen. Som en del af loven er der oprettet et statsligt afviklingsselskab, der skal overtage aktiviteterne i eventuelt nødlidende pengeinstitutter og sikre, at indskydere og de simple kreditorer modtager de penge, de har krav på.

Det foreslås i den forbindelse, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til Afviklingsselskabet med henblik på en smidig og hensigtsmæssig proces i forbindelse med krisehåndtering af pengeinstitutter.

2.1.5. Organer der udfører regnskabskontrol

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (Gennemsigtighedsdirektivet) er det muligt at have et særligt kontrolorgan på regnskabsområdet, ligesom det er muligt at delegerede regnskabskontrol til andre organer, der ikke er tilsynsmyndigheder, men som er etableret netop i henhold til gennemsigtighedsdirektivet

Det foreslås, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til sådanne regnskabskontrolorganer. Adgangen til at videregive oplysninger kan fx være relevant i sager, hvor Finanstilsynet - forud for forelæggelse for Det Finansielle Virksomhedsråd - skal kunne orientere disse særlige organer eller drøfte visse forhold med dem.

Forslaget stilles til lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v. og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

2.1.6. Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for EU/EØS

Det foreslås, at det i forbindelse med krisehåndtering af en finansiel virksomhed hjemmehørende i Danmark, hvis virksomhed har væsentlig betydning for den finansielle stabilitet i et andet land inden for EU/EØS, bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til ministeren med ansvar for den finansielle lovgivning i det pågældende andet land.

Forslaget stilles til lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v. og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

2.1.7. De europæiske tilsynsudvalg og Banktilsynskomiteén

I forbindelse med Finanstilsynets deltagelse i det internationale tilsynsarbejde i EU/EØS foreslås det, at det bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til Det Europæiske Banktilsynsudvalg (Committee of European Banking Supervisors (CEBS)), Banktilsynskomiteén i den Europæiske Centralbank (the Banking Supervision Committee (BSC)), Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (Committee of European Insurance and Occupational Pension Supervisors (CEIOPS)) og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (Committee of European Securities Regulators (CESR)) samt organer etableret af disse udvalg. Tilsynsudvalgene er oprettet af Kommissionen i samarbejde mellem de finansielle tilsynsmyndigheder i lande inden for EU/EØS.

I forbindelse med det daglige internationale samarbejde er det nødvendigt at have mulighed for at kunne videregive fortrolige oplysninger til disse tilsynsudvalg. De gældende regler giver imidlertid ikke mulighed herfor. Videregivelsen er betinget af, at tilsynsudvalgene har behov for oplysningerne til brug for varetagelsen af deres opgaver.

Forslaget stilles til lov om finansiel virksomhed samt med de fornødne tilpasninger til lov om værdipapirhandel m.v., lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v. og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

2.2. Information til aktionærerne i et pengeinstitut i forbindelse med tvangsindløsning

I en situation, hvor et pengeinstitut ikke opfylder solvenskravet, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist for tilvejebringelse af den foreskrevne kapital, kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer - eller i forbindelse med en rekonstruktionsplan kommer til at eje - 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning om at tvangsindløse de øvrige aktionærers aktier.

I en sådan situation vil de tvangsindløste aktionærer have behov for information om forløbet frem til tvangsindløsningen, herunder information om Finanstilsynets rolle. Bestyrelsen er efter de gældende regler ikke forpligtet til over for aktionærerne at redegøre for forløbet op til beslutningen om tvangsindløsning.

Det foreslås på denne baggrund at pålægge bestyrelsen en informationspligt. Konkret foreslås det, at bestyrelsen skal indbyde aktionærerne til et orienterende møde vedrørende tvangsindløsningen. Det foreslås, at mødet skal afholdes senest 8 dage efter, at bestyrelsen har truffet beslutningen om tvangsindløsning.

2.3. Redegørelse fra Finanstilsynet om konkursramte virksomheder

I en situation, hvor en finansiel virksomhed er gået konkurs, vil staten i nogle tilfælde direkte have stillet midler til rådighed eller mere indirekte for eksempel have stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank.

I disse situationer vil der være en meget stor offentlig interesse i at få indsigt i, hvad der er foregået i relation til den finansielle virksomhed. Det er på denne baggrund vurderingen, at der er behov for information til offentligheden generelt i disse situationer.

Det foreslås, at Finanstilsynet, når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, får pligt til at udarbejde og efterfølgende offentliggøre en redegørelse for forløbet op til konkursen - herunder for Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Med henblik på at sikre mest mulig offentlighed i konkurssituationen foreslås det samtidig, at den offentliggjorte redegørelse som udgangspunkt gerne må indeholde fortrolige oplysninger. Redegørelsen må dog ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende kundeforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte virksomhed eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på virksomhedens økonomiske problemer.

Forslaget stilles til lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v. og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Herudover foreslås en række ændringer af teknisk og/eller sproglig karakter i relation til Finanstilsynets tavshedspligt, ligesom mulighederne for videregivelse af fortrolige oplysninger i de forskellige finansielle tilsynslove i videst muligt omfang er søgt ensrettet.

2.4. Godkendelse af erhvervelse af kvalificerede andele

I lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. findes regler om, at fysiske eller juridiske personer, der påtænker at erhverve en kvalificeret andel i for eksempel en finansiel virksomhed, på forhånd skal godkendes hertil. Ved kvalificeret andel forstås en besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af virksomheden.

På samme måde skal erhvervelsen på forhånd godkendes, hvis andelen påtænkes forøget så meget, at den efter erhvervelsen vil overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne.

Baggrunden for reglerne er, at ejerkredsen bag for eksempel en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed har mulighed for at øve væsentlig indflydelse på virksomhedens drift. Fysiske eller juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal forhindres i at eje en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, fordi der er risiko for, at de ikke vil medvirke til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden.

Det er Finanstilsynet, der foretager vurderingen af, om den påtænkte erhvervelse kan godkendes.

Kapitalandelsdirektivet skaber ensartethed i reglerne om godkendelse af påtænkte erhvervelser af kvalificerede andele mellem de enkelte områder i den finansielle sektor. Direktivet indfører fælles regler på tre væsentlige punkter.

For det første præciseres det, hvornår en rådighed over en kapitalandel skal regnes med som besiddelse. Problemstillingen er eksempelvis relevant i de tilfælde, hvor man gennem aftale med en anden ejer af virksomheden har ret til at udnytte de stemmerettigheder, der er tilknyttet ejerens andele (eksempelvis ved aktionæroverenskomst). Præciseringen sker med henvisninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (gennemsigtighedsdirektivet). Da der er tale om meget detaljerede og tekniske regler, foreslås det, at Finanstilsynet i nærværende lovforslag gives hjemmel til at gennemføre disse regler i en bekendtgørelse. De gældende regler indeholder ikke en sådan detaljeringsgrad, hvorfor der i dag er tale om en konkret vurdering fra sag til sag.

For det andet indeholder direktivet en frist for myndighedens samlede sagsbehandlingstid på tres arbejdsdage og herunder muligheden for at afbryde/forlænge denne. Det foreslås, at Finanstilsynet senest efter to arbejdsdage skal sende en bekræftelse på modtagelsen af ansøgningen. Endvidere foreslås en samlet vurderingsperiode på højst tres arbejdsdage. Perioden vil konkret kunne forlænges, såfremt det er nødvendigt at indhente supplerende oplysninger. Efter de gældende regler skal Finanstilsynet træffe afgørelse inden for 3 måneder. Vurderingsperioden vil dermed som udgangspunkt blive en smule kortere efter de foreslåede regler.

For det tredje angiver direktivet de saglige kriterier, der må lægges til grund ved vurderingen. Efter de gældende regler skal vurderingen blot sikre, at erhververen ikke vil modvirke en forsvarlig og fornuftig forvaltning af virksomheden. Med de foreslåede regler præciseres det nærmere, hvad der ligger heri. I vurderingen skal efter de foreslåede regler indgå den påtænkte erhververs omdømme, omdømmet og erfaringen hos de personer, der kommer til at lede virksomheden efter erhvervelsen, de nærmere forhold både hos den påtænkte erhverver og i virksomheden, samt om der er grund til at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme vil finde sted som følge af erhvervelsen.

I forbindelse hermed foreslås det, at Finanstilsynet vil udarbejde en vejledning om, hvilke oplysninger der skal medsendes ansøgningen. I en arbejdsgruppe i EU-regi er der udarbejdet nærmere retningslinier for vurderingen, og for hvilke oplysninger, der kan kræves medsendt ansøgningen. Det er her et vigtigt princip, at omfanget af de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere en påtænkt erhvervelse, og vurderingen af, om de forskellige kriterier er opfyldt, bør stå i rimeligt forhold til blandt andet den påtænkte erhververs deltagelse i ledelsen af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Listen vil indeholde de oplysninger, der kan anmodes om med henblik på vurderingen. Oplysningerne skal være relevante i forhold til de kriterier, der er fastsat. Oplysningerne bør stå i rimeligt forhold til og være afpasset arten af den påtænkte erhvervelse, navnlig hvis den påtænkte erhverver ikke er en virksomhed underlagt et finanstilsyns tilsyn eller er etableret i et tredjeland. I disse tilfælde kan man eksempelvis forestille sig, at der indhentes flere oplysninger, hvis der er tale om en ny spiller på markedet, og Finanstilsynet dermed ikke qua tidligere tilfælde har kendskab til den pågældende påtænkte erhververs forretningsvirksomhed.

2.5. Ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser

Den gældende lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger omfatter primært arbejdsmarkedspensionsordninger. Ifølge loven må arbejdsmarkedspensionsordninger m.v. – også kaldet de erhvervstilknyttede sikringsordninger – oprettet fra og med den 1. juli 1999 ikke være baseret på kønsopdelte beregninger.

I dag gælder loven ikke for skadesforsikringer og private livsforsikringer. Køn kan således anvendes som faktor ved beregning af præmier og ydelser ved tegning af skadesforsikringer og private livsforsikringer.

Ligebehandlingsdirektivet gælder imidlertid bredt uanset hvilken forsikring eller finansiel ydelse i øvrigt, der er tale om. Det foreslås på den baggrund, at lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger udvides til at omfatte alle forsikringer. Dette er en forudsætning for at gennemføre artikel 5 i ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser i denne lov.

Udgangspunktet i direktivets artikel 5, stk. 1, er, at det er forbudt at anvende køn som en faktor ved beregning af præmier og ydelser, uanset om der er tale om tegning af skadesforsikringer eller private livsforsikringer.

Artikel 5, stk. 2, giver dog medlemsstaterne mulighed for at tillade anvendelse af køn, hvis det er en afgørende faktor ved risikovurderingen. Det er dog et krav, at fravigelser kan dokumenteres med relevante og nøjagtige aktuariemæssige og statistiske data, som skal indsamles, offentliggøres og ajourføres regelmæssigt.

Under alle omstændigheder må omkostninger i forbindelse med graviditet og moderskab ifølge artikel 5, stk. 3, ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser.

Det er ifølge direktivet op til de enkelte medlemslande at beslutte, om der må kønsdifferentieres ved beregningen af præmier og ydelser eller ej.

Alle medlemslandene inden for Den Europæiske Union – bortset fra Letland – har til EU-Kommissionen pr. 20. maj 2008 oplyst, at de har til hensigt at tillade, at der må kønsdifferentieres ved beregningen af præmier og ydelser.

Det foreslås derfor, at forsikringsvirksomhederne inden for direktivets rammer fortsat skal have mulighed for selv at kunne vælge, om de vil anvende køn som faktor ved beregning af præmier og ydelser ved tegning af skadesforsikringer og private livsforsikringer. Med denne valgmulighed støtter forslaget aftalefriheden, som er et grundlæggende element i dansk ret og samtidig ligestilles de danske forsikringsvirksomheder konkurrencemæssigt med virksomheder fra de andre medlemslande inden for Den Europæiske Union. De eksisterende erhvervstilknyttede sikringsordninger, der er oprettet fra og med den 1. juli 1999, vil fortsat ikke kunne baseres på kønsopdelte beregninger.

Hvis der kønsdifferentieres ved beregningen af præmier og ydelser, skal det ifølge lovforslaget kunne dokumenteres, at der er en saglig grund hertil. Muligheden for et sådant valg begrænses derfor til de tilfælde, hvor anvendelsen af køn er en afgørende faktor ved risikovurderingen. Dette skal kunne dokumenteres i form af aktuariemæssige og statistiske data, som regelmæssigt skal indsamles, offentliggøres og ajourføres. Det foreslås, at Finanstilsynet gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvorledes dette krav skal opfyldes.

Køn som faktor ved beregning af præmier og ydelser er i dag mest udbredt ved livsforsikring. Lovforslaget får derfor størst betydning for livsforsikringsvirksomheder. I oktober 2006 var der kun to skadesforsikringsvirksomheder, der anvendte køn som faktor i beregningen af præmierne, mens der var ca. 20 livsforsikringsvirksomheder, som udbød ordninger, der ikke var relateret til en arbejdsmarkedspensionsordning.

2.6. Pengemarkedsinstrumenter

Med lovforslaget foreslås endvidere ændringer i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. Lovens definition af pengemarkedsinstrumenter ændres, således at de præciseringer til definitionen, som findes i Eligible Asset-direktivet, kan rummes inden for lovens definitioner. Et pengemarkedsinstrument er et gælds-brev med en kort løbetid, der kan variere fra få dage op til ca. et år. Typiske eksempler herpå er en et-årig statsobligation eller et aftaleindskud i en bank.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler for investeringsforeningers og afdelingers placering af midler i finansielle instrumenter, herunder hvilke betingelser det enkelte finansielle instrument skal opfylde, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i et konkret finansielt instrument. Det foreslås samtidig, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte regler for, hvilke kriterier et indeks skal opfylde, hvis det skal indgå i en investeringsforenings eller en afdelings investeringspolitik, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i overensstemmelse med sammensætningen af et indeks. Et indeks er en oversigt over den gennemsnitlige prisudvikling på en gruppe aktiver, som indekset følger. Det kan for eksempel være OMXC20-indekset, der viser kursudviklingen på de 20 største børsnoterede danske aktier.

3. Kommunikationsplaner

Det er ikke fundet nødvendigt at udarbejde en kommunikationsplan, da det lovforberedende arbejde er tilrettelagt på en sådan måde, at brancheorganisationerne på det finansielle område er blevet orienteret om lovforslagets enkelte elementer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

[Lovforslaget afventer vurdering heraf fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervs-Regulering (CKR)]

I forhold til ændringen i forbindelse med gennemførelse af ligebehandlingsdirektivet, kan forsikringsvirksomheder allerede i dag beslutte ikke at kønsdifferentiere. Ligebehandlingsdirektivet påtænkes gennemført, så det fortsat vil være valgfrit for virksomhederne, om de vil anvende køn som faktor ved beregning af præmier og ydelser, hvis køn er en afgørende faktor ved risikovurderingen. På dette område vil forslaget ikke få administrative konsekvenser for erhvervslivet. Virksomhederne vil dog, hvis de beslutter at kønsdifferentiere, blive pålagt øgede byrder på grund af de øgede dokumentationskrav.

Forslagets samlede konsekvenser vurderes umiddelbart at ligge under 10.000 timer på samfundsplan. Lovforslaget er forelagt CKR til nærmere endelig vurdering heraf.

[Digital forvaltning/e-administrerbarhed]

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Konsekvensen af lovforslaget i relation til ligebehandlingsloven er, at der for skadesforsikringer og private livsforsikringer som udgangspunkt ikke må gøres forskel på mænd og kvinder ved beregning af præmier og ydelser. En forsikringsvirksomhed kan dog vælge at opkræve forskellige præmier for mænd og kvinder for den samme forsikringsydelse, hvis anvendelsen af køn er en afgørende aktuariemæssig faktor ved risikovurderingen, og der er dokumentation herfor. En sådan dokumentation kan for eksempel være, hvis virksomheden godtgør, at kvinder lever længere end mænd, og at dette har betydning for præmieberegningen.

Det kan ikke entydigt siges, om en eventuel forskelsbehandling af mænd og kvinder i denne forbindelse er til fordel for det ene eller andet køn. Det afhænger af den forsikring, der tegnes. Hvis det antages, at kvinder lever længere end mænd, vil en livrente for eksempel være dyrere for kvinder end for mænd, fordi livrenten statistisk set skal udbetales i en længere periode. Omvendt vil en livsforsikring og ægtefællepension være billigere for kvinder end for mænd, fordi den statistisk set skal udbetales senere.

Lovforslaget skærper kravene til dokumentationen for virksomhedernes forskelsbehandling mellem kønne, således at en eventuel forskelsbehandling af mænd og kvinder afspejler en reel forskel mellem kønne.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have ligestillingsmæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

[I forhold til godkendelse af kvalificerede andele afventes vurdering fra CKR, da de samme regler gælder for borgere/fysiske personer]

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Reglerne om tavshedspligt i lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v. og lov om investeringsforeninger og specialforeninger og andre kollektive investeringsordninger m.v. er baseret på EU-direktiver. Tavshedspligtsreglerne i lov om tilsyn med firmapensionskasser er ikke direktivbestemt men er i vidt omfang bragt i overensstemmelse med reglerne i de øvrige finansielle tilsynslove.

Med lovforslaget foreslås en række lempelser, der dels vil muliggøre en effektiv og smidig krisehåndtering af finansielle virksomheder m.v., dels vil forbedre Finanstilsynets muligheder for deltagelse i det internationale tilsynsarbejde gennem deltagelse i arbejdet i – og herunder videregivelse af fortrolige oplysninger til – internationale tilsynsorganer.

Der er tale om, at der i det praktiske tilsynsarbejde er opstået et presserende behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger i et videre omfang, end det er muligt efter de gældende regler. Dette behov for lempelser er (endnu ikke) udmøntet i form af konkrete ændringer i EU-direktiverne på det finansielle område.

Lovforslaget er vurderet i forhold til såvel de ældre som de nyere finansielle direktivers krav om tavshedspligt. Det er vurderingen, at de foreslåede lempelser af tavshedspligten i lyset af især den øgede finansielle aktivitet på tværs af landegrænser og det øgede internationale samarbejde generelt holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt.

Desuden gennemfører lovforslaget Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet). Direktivet skal være gennemført i dansk ret den 21. marts 2009.

Lovforslaget gennemfører endvidere art. 5 i direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, (EU-Tidende 2004 nr. L 373, s. 37) (ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser). Fristen for gennemførelsen er den 21. december 2009.

Endelig gennemfører lovforslaget Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, (EU-Tidende 2007 nr. L 79, s. 11) (Eligible Asset direktivet). Dette medfører en ændret gennemførelse af artikel 1, stk. 9, og artikel 19, stk. 1, litra h, i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), (EF-Tidende 1985 nr. L 375, s. 3) (UCITS-direktivet).. Førstnævnte direktivs gennemførelsesfrist var den 23. juli 2008.

10. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

[høringsliste indsættes]

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	[CKR]	[CKR]
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	[CKR]	[CKR]
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	[CKR]	[CKR]
Forholdet til EU-retten	Reglerne om tavshedspligt i lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v. og lov om investeringsforeninger og specialforeninger og andre kollektive investeringsordninger m.v. er baseret på EU-direktiver. Tavshedspligtsreglerne i lov om tilsyn med firmapensionskasser er ikke direktivbestemt men er i vidt omfang bragt i overensstemmelse med reglerne i de øvrige fi-	

nansielle tilsynslove.

Med lovforslaget foreslås en række lempelser, der dels vil muliggøre en effektiv og smidig krisehåndtering af finansielle virksomheder m.v., dels vil forbedre Finanstilsynets muligheder for deltagelse i det internationale tilsynsarbejde gennem deltagelse i arbejdet i – og herunder videregivelse af fortrolige oplysninger til – internationale tilsynsorganer.

Der er tale om, at der i det praktiske tilsynsarbejde er opstået et presserende behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger i et videre omfang, end det er muligt efter de gældende regler. Dette behov for lempelser er (endnu ikke) udmøntet i form af konkrete ændringer i EU-direktiverne på det finansielle område.

Lovforslaget er vurderet i forhold til såvel de ældre som de nyere finansielle direktivers krav om tavshedspligt. Det er vurderingen, at de foreslåede lempelser af tavshedspligten i lyset af især den øgede finansielle aktivitet på tværs af landegrænser og det øgede internationale samarbejde generelt holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt.

Desuden gennemfører lovforslaget Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet). Direktivet skal være gennemført i dansk ret den 21. marts 2009.

Lovforslaget gennemfører endvidere art. 5 i direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, (EU-Tidende 2004 nr. L 373, s. 37) (ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser). Fristen for gennemførelsen er den 21. december 2009.

Endelig gennemfører lovforslaget Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, (EU-Tidende 2007 nr. L 79, s. 11) (Eligible Asset direktivet). Dette medfører en ændret gennemførelse af artikel 1, stk. 9, og artikel 19, stk. 1, litra h, i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), (EF-Tidende 1985 nr. L 375, s. 3) (UCITS-direktivet).. Førstnævnte direktivs gennemførelsesfrist var den 23. juli 2008.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnote)

Det foreslås at ændre fodnoten til lovens titel. Med forslaget vil det fremgå, at loven blandt andet gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor.

Til nr. 2 (§ 2)

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 3 (§ 14)

Ændringen er en konsekvens af det foreslåede § 61 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 4 (§§ 61-61 c)

Det foreslås, at den gældende § 61 ophæves samtidig med gennemførelsen af direktiv 2007/44/EF. De gældende regler i § 61 videreføres i væsentligt omfang i de foreslåede §§ 61-61 c.

§ 61

Bestemmelsen gennemfører kapitalandelsdirektivets artikel 1, stk. 2, artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, samt dele af artikel 1, stk. 3, artikel 2, stk. 3, og artikel 3, stk. 3.

Bestemmelsen indeholder regler om adgangen til at eje og kontrollere betydelige kapitalandele i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed. Baggrunden for reglerne er, at ejerkredsen bag en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed øver væsentlig indflydelse på virksomhedens drift. Fysiske eller juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal forhindres i at eje en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, fordi der er risiko for, at de ikke vil medvirke til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden. Det er i den forbindelse underordnet, om virksomheden er optaget til handel på et reguleret marked.

Stk. 1 fastslår pligten til at ansøge om Finanstilsynets godkendelse forud for erhvervelse af en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed. Der er hovedsageligt tale om en videreførelse af det gældende § 61, stk. 1. Der er alene tale om en sproglig præcisering i forhold til de gældende regler. I lovforslaget anvendes således *ansøgning* i stedet for det gældende *underretning*.

En *kvalificeret andel* er defineret i § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Heraf fremgår, at der ved kvalificeret andel skal forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed. En kvalificeret andel kan således også opnås, selvom grænsen på 10 pct. ikke overskrides. Det er tilstrækkeligt, at der kan udøves en betydelig indflydelse på ledelsen. Hvorvidt dette er tilfældet beror på en konkret vurdering. Afgørende er om der ved erhvervelsen opnås kontrol. Dette kan for eksempel være tilfældet i virksomheder med en meget spredt ejerkreds.

Det fremgår endvidere af stk. 1, at også en indirekte erhvervelse skal godkendes. En indirekte erhvervelse kan forekomme ved en erhvervelse af en andel, der giver en kontrollerende indflydelse i en juridisk person, der i forvejen ejer en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed. Såfremt den indirekte erhvervelse omfatter virksomheder i flere medlemsstater, skal myndighederne i hver af

disse medlemsstater underrettes. Omfanget af den enkelte underretning (notifikation) kan afhænge af det enkelte selskabs placering i kæden af selskaber. Indgår selskaber, der ikke er under tilsyn i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i kæden, skal vurderingen være mere detaljeret, end hvis alle selskaber i kæden er under et sådant tilsyn. Ved gentagne erhvervelser/forøgelser af kvalificerede andele inden for kortere tid, kan Finanstilsynet beslutte at lægge oplysninger fremkommet ved den tidligere vurdering til grund for vurderingen af forøgelsen. En forudsætning herfor er, at der ikke er sket ændringer i den påtænkte erhververs forhold af betydning for vurderingen.

Det er ikke en betingelse, at der erhverves en samlet kvalificeret andel, for at der skal ske forudgående godkendelse. En mindre andel, der bringer erhververens samlede kapitalandel i et selskab over grænsen for kvalificerede andele eller en af de øvrige grænser, skal således også godkendes af Finanstilsynet.

Det præciseres i bestemmelsen, at reglerne også finder anvendelse på fysiske og juridiske personer, der handler i forståelse med hinanden. Enhver aftale, udtrykkelig eller stiltiende, mundtlig eller skriftlig, om at samarbejde om en eventuel erhvervelse, betragtes som at *handle i forståelse med hinanden*. Afgørende er således, om der er truffet beslutning om at handle samlet. Aktionæroverenskomster mv., hvoraf det fremgår, at parterne vil udøve deres stemmerettigheder samlet, kan indgå som et moment i vurderingen, men er ikke afgørende. Vurderingen af, om der er truffet beslutning om at handle i forståelse med hinanden foretages på tidspunktet for ansøgningen. I tilfælde, hvor flere fysiske eller juridiske personer handler samlet, skal vurderingen af den enkelte erhverver, jf. det foreslåede § 61 a, stk. 1, ske i forhold til den samlede erhvervelse.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at der skal ske godkendelse ved erhvervelse af en kvalificeret andel, samt ved forøgelse af andelen der medfører, at denne vil overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed bliver en dattervirksomhed. I medfør af det foreslåede § 61, stk. 9, vil Finanstilsynet få hjemmel til at fastsætte nærmere regler for, hvad der skal medregnes, og hvordan det opgøres.

Der er tale om, at den påtænkte erhverver *på forhånd* skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse af erhvervelsen. Først når Finanstilsynets godkendelse foreligger, er den pågældende berettiget til at erhverve andelen. Hvis en erhverver har undladt at ansøge om forhåndsgodkendelse af en påtænkt erhvervelse, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, som er tilknyttet andelen, jf. § 62. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Godkendelse skal altid ske forudgående. Ligeledes skal eksisterende aktionærer indsende ansøgning til Finanstilsynet, såfremt der i forbindelse med kapitaludvidelser eller kapitalnedsættelser er sandsynlighed for, at de nævnte tærskler overskrides. Overskrides de nævnte tærskler, uden at erhververen er vidende herom, skal erhververen, når denne bliver vidende om overskridelsen, underrette Finanstilsynet hurtigst muligt. Såfremt erhververen ønsker at afhænde andele, således at erhververen igen kommer under den overskredne tærskel, skal erhververen give meddelelse om dette, hvorefter Finanstilsynet fastsætter en frist for afhændelse af disse andele.

Det foreslåede *stk. 2* er nyt. Ifølge forslaget skal Finanstilsynet bekræfte modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. På samme måde skal Finanstilsynet bekræfte modtagelsen af eventuelle supplerende oplysninger, jf. stk. 4. Bekræftelsen skal ske skriftligt og senest efter to arbejdsdage regnet fra modtagelsen af ansøgningen. Finanstilsynets bekræftelse er alene en bekræftelse af, at Finanstilsynet har modtaget de dokumenter, der fremgår af de i medfør af stk. 9 fastsatte regler, henholdsvis supplerende oplysninger, jf. stk. 4, og ikke en bekræftelse af disses fuldstændighed. Finanstilsynet vil således anføre i bekræftelsen, hvis der mangler dokumenter, som burde have været medsendt. Selvom det bekræftes, at alle dokumenter er indsendt, kan disse godt være ufuldstændige, eller der kan være behov for uddybning i øvrigt.

Bekræftelsen skal også indeholde en orientering om den dato, hvor Finanstilsynets vurderingsperiode udløber, jf. stk. 3. Hvor ansøgningen er ufuldstændig på grund af manglende dokumenter, og den påtænkte erhverver derfor anmodes om at fremsende de nævnte dokumenter, begynder fristen i stk. 4 først at løbe fra modtagelsen af dokumenterne. Det vil derfor ikke være muligt at oplyse fristens udløbsdato ved bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen.

I det foreslåede *stk. 3* er den tidsmæssige ramme for Finanstilsynets vurdering af erhvervelsen af en kvalificeret andel fastsat. Det følger heraf, at Finanstilsynet har tres arbejdsdage til at foretage vurderingen (vurderingsperioden). Fristen regnes fra datoen for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. *stk. 2*, og alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen. Finanstilsynet vil udarbejde en vejledning om, hvilke dokumenter der skal medsendes, og hvilke oplysninger de skal indeholde, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 61 a. Ifølge de gældende regler har Finanstilsynet 3 måneder fra modtagelsen af fyldestgørende ansøgning. Med forslaget vil denne frist som udgangspunkt blive forkortet en smule.

Finanstilsynet kan, hvis det finder det nødvendigt for vurderingen, anmode om yderligere oplysninger, jf. det foreslåede *stk. 4*. Dette skal dog ske inden den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden. Efter dette tidspunkt træffer Finanstilsynet afgørelse på det foreliggende grundlag. Anmodningen om yderligere oplysninger skal være skriftlig og skal præcisere, hvilke supplerende oplysninger, der er behov for.

Hvis Finanstilsynet anmoder om supplerende oplysninger, afbrydes vurderingsperioden, indtil tilsynet modtager svar. Dette gælder dog kun første gang, der anmodes om supplerende oplysninger. Skulle det vise sig nødvendigt flere gange at anmode om supplerende oplysninger, afbrydes vurderingsperioden ikke ved de efterfølgende anmodninger. Afbrydelsen kan ikke overstige tyve arbejdsdage.

Modtager Finanstilsynet ikke de supplerende oplysninger, træffes afgørelsen på det foreliggende grundlag. Afhængig af de manglende oplysningers karakter vil dette oftest betyde et afslag på grund af manglende oplysninger.

Det følger af det foreslåede *stk. 5*, at Finanstilsynet kan forlænge den i *stk. 4* nævnte afbrydelse af vurderingsperioden fra tyve til op til tredive arbejdsdage. Dette kan ske, når den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, der er placeret eller er omfattet af lovgivning i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Det samme gælder, hvor der er tale om en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve den i lov om finansiel virksomhed §§ 7-11 eller § 308 nævnte virksomhed eller den i § 16 i lov om værdipapirhandel m.v. nævnte virksomhed i Danmark, et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det drejer sig om pengeinstitutter, jf. lov om finansiel virksomhed § 7, realkreditinstitutter, jf. lov om finansiel virksomhed § 8, fondsmæglere, jf. lov om finansiel virksomhed § 9, investeringsforvaltningsselskaber, jf. lov om finansiel virksomhed § 10, forsikringsselskaber (skades-, livs- og captivegenforsikringsselskaber), jf. lov om finansiel virksomhed § 11, udstedere af elektroniske penge, jf. lov om finansiel virksomhed § 308 samt regulerede markeder, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 16. Oprensningen omfatter både virksomheder med tilladelse i Danmark samt virksomheder med tilsvarende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom, jf. det foreslåede *stk. 6*. Dette skal dog fortsat ske inden for den samlede vurderingsperiode. Beslutningen anses for truffet, når Finanstilsynet har taget endeligt stilling til spørgsmålet. Er sagen af en karakter, der gør, at den skal forelægges Det Finansielle Virksomhedsråd, er der først truffet endelig beslutning, når rådet har truffet afgørelse.

Af direktivet fremgår, at den påtænkte erhverver skal modtage skriftlig meddelelse senest to arbejdsdage fra beslutningen. Dette er i overensstemmelse med gældende forvaltningsretlige principper, hvorefter en part straks skal orienteres om afgørelsen rettet mod vedkommende.

Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget. Finanstilsynet vil herefter være forpligtet til at offentliggøre begrundelsen, dog inden for rammerne af lovgivningen i øvrigt. Det betyder, at Finanstilsynet ikke med en sådan anmodning kan offentliggøre fortrolige oplysninger om den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, ligesom oplysninger modtaget fra tilsynsmyndigheder i andre lande kun kan offentliggøres med samtykke fra de pågældende myndigheder.

Er der tale om en afgørelse, der er truffet af Det Finansielle Virksomhedsråd, hvor den påtænkte erhverver er en juridisk person, skal der ske offentliggørelse af afgørelsen efter reglerne i § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Med det foreslåede *stk. 7* foreslås det, at såfremt Finanstilsynet ikke har givet afslag på godkendelsen af den påtænkte erhvervelse inden for vurderingsperioden, anses erhvervelsen for at være godkendt. Der foreslås dermed indført en sikkerhed for den påtænkte erhverver for, at Finanstilsynet afgørelse af en sag ikke tager længere tid end den fastsatte vurderingsperiode.

Hvis Finanstilsynet vurderer, at den påtænkte erhvervelse kan godkendes, kan tilsynet fastsætte en frist for gennemførelsen af erhvervelsen eller forøgelsen, jf. det foreslåede *stk. 8*. Der er tale om en videreførelse af det gældende § 61, stk. 4. Den påtænkte erhverver vil dermed få en frist, inden for hvilken vedkommende skal erhverve den påtænkte kapitalandel. Overskrides denne periode, kan Finanstilsynet enten forlænge fristen på anmodning eller kræve, at der foretages en ny ansøgning og dermed en ny vurdering i Finanstilsynet. Finanstilsynet kan ikke herudover fastsætte betingelser for erhvervelsen. Finanstilsynet kan således ikke opstille betingelser om for eksempel ledelsens sammensætning eller nationalitet.

I det foreslåede *stk. 9* gives Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen af ejerandelen. I kapitalandelsdirektivet henvises der til en række artikler i direktiv 2004/109/EF (gennemsigtighedsdirektivet), som er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse om storaktionærer. Det drejer sig blandt andet om regler for, hvornår en fysisk og juridisk person antages at have en sådan rådighed over stemmerettighederne tilknyttet kapitalandele, uden at eje kapitalandelene, at de skal medregnes ved opgørelsen. Der henvises desuden til en række undtagelser, for eksempel at aktier, der erhverves med henblik på clearing og afvikling inden for en kort tidsperiode, ikke skal medregnes. Endelig henvises der til regler om sammenlægning af stemmerettigheder mellem en modervirksomhed og et investeringsforvaltningsselskab henholdsvis fondsmæglerselskab.

§ 61 a

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 1, stk. 3, artikel 2, stk. 3, artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 3 i kapitalandelsdirektivets. Bestemmelsen vedrører de kriterier, der kan inddrages ved vurderingen af en påtænkt erhvervelse.

Med det foreslåede *stk. 1* præciseres det, hvad der kan lægges vægt på ved vurderingen af, om en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel kan godkendes. Vurderingen skal sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori der påtænkes erhvervet en kvalificeret andel. I direktiver – både kapitalandelsdirektivet og de ældre – anvendes udtrykket »sund og forsigtig«, mens udtrykket »fornuftig og forsvarlig« anvendes i de gældende danske regler. Baggrunden for denne forskel er en redegørelse om »Indgrebsmulighederne for betydende kapitalejere i finansielle virksomheder«, som professor, dr.jur. Erik Werlauff, på foranledning af Finanstilsynet har udarbejdet. Redegørelsen er optrykt i beretning om Finanstilsynets virksomhed i 1998. Ordlyden i de gældende danske regler foreslås videreført, idet denne vurderes at være bedst i overensstemmelse med intentionerne i direktivet i modsætning til den danske oversættelse af direktivet.

Det fremgår endvidere af forslaget, at vurderingen skal foretages under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden. Det vil sige, at hvis den påtænkte erhverver ved erhvervelsen af den kvalificerede andel, eller ved forøgelsen til en af de højere pct.-grænser, vil få en kontrollerende indflydelse på en virksomhed, skal vurderingen foretages under hensyntagen hertil. Herudover skal vurderingen af de enkelte kriterier også ses i forhold til den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet.

Der oplystes fem kriterier, som skal inddrages ved vurderingen. Det første kriterium (a) vedrører den påtænkte erhververs omdømme. Kriteriet indebærer en fastlæggelse af, om der hersker tvivl om den påtænkte erhververs integritet og faglige kompetence, og om denne tvivl er velbegrundet. En sådan tvivl kan for eksempel opstå som følge af tidligere erhvervsmæssig adfærd. Vurderingen af omdømmet er særlig relevant, hvis den påtænkte erhverver er en ikke-reguleret virksomhed, mens vurderingen er mindre indgående, hvis erhververen er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn inden for EU. En eventuel tiltale eller verserende retssag mod den påtænkte erhverver kan indgå som et moment i vurderingen af den påtænkte erhververs omdømme, men er ikke i sig selv nødvendigvis nok til at begrunde et afslag på ansøgningen. Vurderingen vil i høj grad svare til den vurdering, som foretages, når det undersøges, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør i en finansiell virksomhed opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i medfør af lov om finansiell virksomhed § 64.

Det andet kriterium (b) vedrører omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der kommer til at lede den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed som følge af den påtænkte erhvervelse. Kriteriet er relevant, når den påtænkte erhvervelse er af en størrelse, hvor erhververen vil opnå kontrollerende indflydelse og kan udskifte ledelsen, og hvor erhververen rent faktisk har intention om at gøre dette. Det er et krav i § 64 i lov om finansiell virksomhed, at direktører og bestyrelsesmedlemmer skal vurderes egnede og hæderlige, for at varetage et sådant hverv. Med det pågældende kriterium vil Finanstilsynet foretage en vurdering af, om den foreslåede ledelse opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed. Hvis dette ikke er tilfældet, kan Finanstilsynet afslå ansøgningen om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Kriteriet indebærer, at såfremt den påtænkte erhverver efter erhvervelsen har intentioner om at ændre ledelsen, skal ansøgningen indeholde materiale til at foretage en egnetheds- og hæderlighedsvurdering af de påtænkte ledelsesmedlemmer.

Det tredje kriterium (c) vedrører den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i lyset af den type forretninger, der forfølges eller påtænkes drevet i den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Kriteriet indeholder en vurdering af, om den påtænkte erhverver er økonomisk solid nok til at kunne erhverve den påtænkte andel uden at true den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomheds fortsatte eksistens ved erhvervelsen eller inden for en overskuelig fremtid.

Ifølge det fjerde kriterium (d) skal det vurderes, om den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som selskabet eventuelt måtte komme til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder. Dette er særligt relevant, hvor den påtænkte erhverver er under tilsyn i et land uden for den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. I det tilfælde skal der lægges vægt på, om der fortsat kan føres et effektivt tilsyn både med den del af koncernen, der er beliggende i henholdsvis uden for Den Europæiske Union. I kravet om, at virksomheden fortsat skal kunne overholde tilsynskravene, ligger også, at virksomheden fortsat kan overholde de økonomiske krav, der stilles til en finansiell virksomhed eller finansiell holdingvirksomhed, uanset den påtænkte erhververs formål med erhvervelsen. Hvor det tredje kriterium således hovedsageligt går på erhververs forhold og økonomiske evne til at erhverve andelen, går det fjerde kriterium på den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomheds forhold og evne til fortsat at overholde tilsynskravene.

Det sidste kriterium (e) vedrører hvidvask af penge og terrorfinansiering. I vurderingen skal det således indgå, om der ved den påtænkte erhvervelse er grund til at formode hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme vil finde sted, eller risikoen herfor øges. Er den påtænkte erhverver tidligere dømt for eller verserer der sager om sådanne forhold, vil dette ofte henføres under kriteriet om den påtænkte erhververs omdømme (a). Kriteriet er tiltænkt som en opsamling i de tilfælde, hvor der, uanset at den påtænkte erhverver ikke er dømt for eller har verserende sager om sådanne forhold, alligevel er en grund til at formode - omstændighederne taget i betragtning - at erhvervelsen kan indebære sådanne aktiviteter.

Finanstilsynet har til brug for vurderingen af de enkelte kriterier brug for en række dokumenter og oplysninger. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Finanstilsynet må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for den tilsynsmæssige vurdering. Finanstilsynet vil udarbejde en vejledning om hvilke dokumenter og oplysninger, der skal medsendes en ansøgning.

Til direktiv 2007/44 er der i arbejdsgruppen, 3L3 Cross-border Mergers and Acquisitions Task Force (CMATF), under The Committee of European Securities Regulators (CESR), Committee of European Banking Supervisors (CEBS) og The Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors (CEIOPS) udarbejdet retningslinierne: Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increase of holdings in the financial sector laid down by Directive 2007/44/EC. Retningslinierne indeholder en uddybning af, hvordan de enkelte kriterier, jf. de foreslåede § 61 a, stk. 1, litra a-e, skal vurderes, samt hvilke dokumenter og oplysninger myndighederne kan kræve til brug for vurderingen. Retningslinierne vil danne grundlag for den vejledning, som Finanstilsynet vil udarbejde.

Den vurdering, som Finanstilsynet foretager af en påtænkt erhvervelse, skal foretages på baggrund af alle de nævnte kriterier. Det fastslås i *stk. 2*, at der kun må gives afslag på en ansøgning, når der på baggrund af

kriterierne er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en forsvarlig og fornuftig forvaltning af virksomheden, jf. det foreslåede stk. 1. Derudover kan Finanstilsynet afslå ansøgningen, hvis de afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

I *stk. 3* fastslås det, at Finanstilsynet ikke må vurdere erhvervelsen ud fra markedets økonomiske behov. Der kan således ikke i vurderingen inddrages overordnede økonomiske betragtninger og betragtninger om, hvad der er bedst for markedet.

§ 61 b

Bestemmelsen gennemfører direktiv 2007/44/EF artikel 1, stk. 2, litra c, og artikel 2, stk. 2, litra c, samt dele af artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at en besidder af en kvalificeret andel skal underrette Finanstilsynet skriftligt, hvis vedkommende påtænker at afhænde andelen. På samme måde skal der ske underretning, hvis vedkommende påtænker at reducere sin andel så meget, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct., 50 pct., af stemmerettigheder eller kapitalandele ikke længere er nået, eller at virksomheden ophører med at være vedkommendes datterselskab.

Der skal ske en forudgående underretning til Finanstilsynet med oplysning om størrelsen af den kapitalandel, der besiddes efter afhændelsen. Det er ikke et krav, at Finanstilsynet godkender afhændelsen. Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at følge større ændringer i besiddelsen af kvalificerede andele i forbindelse med salg.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af det gældende § 61, stk. 6.

§ 61 c

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende § 61, stk. 7 og 8. Henvisningerne i det gældende § 61, stk. 7, foreslås ændret som konsekvens af de foreslåede ændringer af §§ 61 og 61 a-b.

Til nr. 5 (§ 62)

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede § 61 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, hvor der opstilles kriterier for vurderingen af, om en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel kan godkendes. Det vil være de samme kriterier, der skal lægges til grund ved vurderingen af, om en besidder af en kvalificeret andel modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed. Med ændringen præciseres det, at det er de samme kriterier, der skal indgå i vurderingen.

Til nr. 6 (§ 144)

§ 144 i lov om finansiel virksomhed regulerer den situation, hvor et pengeinstitut ikke opfylder solvenskravet, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist for tilvejebringelse af den foreskrevne kapital. I denne situation kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer – eller i forbindelse med en rekonstruktionsplan kommer til at eje - 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning om at tvangsindløse de øvrige aktionærers aktier. Finanstilsynet skal godkende beslutningen om tvangsindløsning.

Værdien af pengeinstituttets aktier fastsættes af den generalforsamlingsvalgte revisor. Hvis der er uenighed om aktiernes prisfastsættelse, kan hver af parterne begære, at denne afgøres af to revisorer udpeget af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer. Denne afgørelse kan indbringes for domstolene.

I en sådan situation vil de tvangsindløste aktionærer have behov for information om forløbet frem til tvangsindløsningen, herunder information om Finanstilsynets rolle. Bestyrelsen er efter de gældende regler ikke forpligtet til over for aktionærerne at redegøre for forløbet op til beslutningen om tvangsindløsning.

Det foreslås på denne baggrund at pålægge bestyrelsen en informationspligt. Konkret foreslås det, at bestyrelsen skal indbyde aktionærerne til et orienterende møde vedrørende tvangsindløsningen. Det foreslås, at mødet skal afholdes senest 8 dage efter, at bestyrelsen har truffet beslutningen om tvangsindløsning.

Det foreslås samtidig, at omkostningerne forbundet med mødet afholdes af den aktionær, på hvis foranledning, tvangsindløsningen sker.

Til nr. 7 og 8 (§§ 315, 343 c og 343 h)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede affattelser af §§ 61-61c, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 9 (§ 347)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede affattelse af § 354, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 10 (§ 352 a)

I en situation, hvor en finansiel virksomhed er gået konkurs, vil staten i nogle tilfælde direkte have stillet midler til rådighed eller mere indirekte for eksempel have stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank.

I disse situationer vil der være en meget stor offentlig interesse i at få indsigt i, hvad der er foregået i relation til den finansielle virksomhed. Der må især forventes at være interesse i adgang til oplysninger omkring den regnskabsmæssige udvikling i virksomheden og Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen.

Når en finansiel virksomhed er under konkurs, gælder først og fremmest konkurslovens regler. Det fremgår blandt andet af konkurslovens § 125, stk. 2, at kurator – så snart de fornødne oplysninger er tilvejebragt, og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt – er forpligtet til at sende en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til skifteretten og til fordringshaverne.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at kurators redegørelse skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status.

Efter konkurslovens § 110, stk. 1, skal kurator ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator skal fremme boets behandling mest muligt og kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.

Konkursloven sikrer således fordringshaverne en vis information om blandt andet forløbet op til konkursen, men det er ikke kurators primære opgave at afdække årsagerne til konkursen. Det er ej heller kurators opgave at afdække eller beskrive Finanstilsynets handlinger i forhold til den finansielle virksomhed i denne periode.

Det er på denne baggrund vurderingen, at der er behov for information til offentligheden generelt i disse situationer.

Det foreslås, at Finanstilsynet, når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed får pligt til at udarbejde og efterfølgende offentliggøre en redegørelse for forløbet op til konkursen - herunder for Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Med henblik på at sikre mest mulig offentlighed i konkurssituationen foreslås det samtidig, at den offentliggjorte redegørelse som udgangspunkt gerne må indeholde fortrolige oplysninger. Redegørelsen må dog ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende kundeforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte virksomhed eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på virksomhedens økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse vil den foreslåede ændring kunne afholde potentielle overtagende virksomheder fra at udvise interesse for kriseramte virksomheder generelt.

Med den foreslåede bestemmelse opnås mest mulig offentlighed samtidig med, at alle beskyttelsesværdige interesser respekteres. Lempelsen af Finanstilsynets generelle tavshedspligt gælder alene i forhold til den

foreslåede lovpligtige redegørelse. Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementet til redegørelsen.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 84 f i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 5, § 122 a i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13, og § 66 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 2.

Til nr. 11

På grund af de mange foreslåede ændringer til bestemmelsen er det fundet hensigtsmæssigt at affatte hele bestemmelsen på ny.

Det foreslåede stk. 1 er en videreførelse af det gældende stk. 1. Dog foreslås en sproglig ændring, da "og" ændres til "samt". Hermed svarer formuleringen til de tilsvarende formuleringer andre steder i den finansielle lovgivning.

Det foreslåede stk. 2 er en delvis videreførelse af det gældende stk. 2. Dog foreslås formuleringen "Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne" ændret til "de i stk. 1 nævnte personer". Hermed sikres det, at det er den samme personkreds, der henvises til i stk. 1 og stk. 2. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 84 a, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, § 123, stk. 2, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

De foreslåede stk. 3-5 er en videreførelse af de gældende stk. 3-5.

Bestemmelsen i stk. 6 beskriver de tilfælde, hvor Finanstilsynet – på trods af forbuddet i stk. 1 - kan videregive fortrolige oplysninger.

De foreslåede nr. 1-7 er en videreførelse af de gældende nr. 1-7.

Det foreslåede nr. 8 er en delvis videreførelse af det gældende nr. 8. I forbindelse med krisehåndtering af finansielle virksomheder kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler – enten direkte eller i form af en tabsgaranti stillet over for Danmarks Nationalbank – skal bevilges af Folketingets Finansudvalg. Dette nødvendiggør videregivelse af fortrolige oplysninger om den kriseramte finansielle virksomhed til Finansudvalget med henblik på at tilvejebringe et fyldestgørende beslutningsgrundlag for udvalget.

Den gældende undtagelse fra tavshedspligten muliggør videregivelse af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg – herunder Finansudvalget. Videregivelse efter denne bestemmelse kan ske, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af virksomheden. Det er dog samtidig et krav, at den finansielle virksomhed er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Det har i praksis vist sig, at en kriseramte finansielle virksomhed ikke nødvendigvis er i betalingsstandsning eller under konkurs, på det tidspunkt, hvor det er relevant at overveje, om der skal ydes en statslig garanti eller stilles statsmidler til rådighed for en afvikling.

Med henblik på at sikre, at Folketingets Finansudvalgs beslutninger om at yde garanti eller stille midler til rådighed for en afvikling – eller det modsatte – kan træffes på et fyldestgørende og betryggende grundlag, foreslås det, at Finanstilsynet får hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i forbindelse med krisehåndtering af finansielle virksomheder. Det er herefter ikke et krav, at virksomheden er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Den gældende formulering indebærer, at der alene kan videregives fortrolige oplysninger, såfremt der træffes beslutning om anvendelse af statslige midler. Der er imidlertid også behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger til brug for selve beslutningen om, hvorvidt der skal anvendes statslige midler. På denne baggrund foreslås det præciseret, at videregivelse kan ske til brug for en sådan beslutning.

Ved "krise" forstås en situation, hvor en finansiel virksomhed ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor virksomheden – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om finansiel virksomhed

Samtidig foreslås det, at adgangen til videregivelse af fortrolige oplysninger i denne situation også omfatter videregivelse til regeringens relevante interne ministerudvalg. Dette omfatter p.t. Koordinationsudvalget og Økonomiudvalget. Baggrunden herfor er, at alle vigtige sager om økonomiske forhold – herunder en sag om eventuel bevilling af statslige midler til en kriseramte finansiel virksomhed - efter fast praksis først vil skulle behandles i disse udvalg.

Det foreslås, at videregivelsesadgangen fortsat alene gælder oplysninger om en finansiel virksomheds generelle økonomiske forhold og altså ikke kundeoplysninger. Udtrykket "generelle økonomiske forhold" begrænser videregivelsen af oplysninger, der kan videregives til de stående udvalg, således at fx oplysninger om eventuelle overtagelses- eller fusionstilbud fra andre virksomheder, tilsynets interne arbejdsdokumenter og oplysninger af personlig karakter ikke kan videregives.

I den gældende bestemmelse er alene anført den parlamentariske kontrol med forvaltningen. Med forslaget anføres udtrykkeligt, at muligheden for at videregive fortrolige oplysninger kan ske i relation til såvel den bevillingsmæssige som den kontrolmæssige proces i Folketinget.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 84 a, stk. 6, nr. 8, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, § 123, stk. 6, nr. 8, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 8, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 9 er en videreførelse af det gældende nr. 9.

Det foreslåede nr. 10 er nyt og vedrører den situation, hvor en finansiel virksomhed er i krise.

Ved "krise" forstås en situation, hvor en finansiel virksomhed ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor virksomheden – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om finansiel virksomhed.

I forbindelse med krisehåndtering har der vist sig behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger om en nødlidende finansiel virksomhed til blandt andet en potentiel overtagende virksomhed, relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler.

Der foreslås på denne baggrund, at det bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger om den kriserammede virksomhed til de interessenter, der er involveret i drøftelser om en løsning. Det vil som nævnt ovenfor blandt andet kunne være en potentiel overtagende virksomhed. Det er ikke et krav, at den potentielt overtagende virksomhed er en finansiel virksomhed. Herudover gør den foreslåede ændring det muligt at videregive fortrolige oplysninger til relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler. Videregivelse til disse interessenter vil ske som led i den praktiske håndtering af den kriserammede finansielle virksomhed og er afgørende for et hensigtsmæssigt forløb.

Med "finansielle brancheorganisationer" menes Finansrådet, Børsmæglerforeningen, Forsikring & Pension, Realkreditrådet og Realkreditforeningen samt andre tilsvarende organisationer, der måtte blive etableret.

Det er en forudsætning for videregivelse af fortrolige oplysninger, at modtagerne af oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering har behov for oplysningerne.

I forbindelse med krisehåndtering af finansielle virksomheder kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler udgør statsstøtte, og det skal i den forbindelse afklares med EU-Kommissionen, hvorvidt der er tale om lovlig eller ulovlig statsstøtte, hvilket blandt andet kan nødvendiggøre involvering af de danske konkurrencemyndigheder. Den foreslåede ændring vil gøre det muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til netop konkurrencemyndighederne i Danmark. I forhold til EU-Kommissionen er der allerede i dag hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger i henhold til Rådets

forordning (EF) Nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (Statsstøtteforordningen), jf. forordningens artikel 2, stk. 2.

I forbindelse med reglerne om fusionskontrol kan der ligeledes være et behov for at videregive fortrolige oplysninger om de implicerede virksomheder til konkurrencemyndighederne. I denne situation er det imidlertid virksomhederne selv, der er ansvarlige for at søge fusionsgodkendelse og dermed for at videregive de relevante – herunder fortrolige – oplysninger.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 84 a, stk. 6, nr. 10, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, § 123, stk. 6, nr. 10, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 10, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 11 er nyt og vedrører den situation, hvor Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpeger to revisorer til at træffe endelig afgørelse om prisfastsættelsen af aktier, jf. § 144, stk. 4, 2. pkt. Efter de gældende regler er Finanstilsynet ikke berettiget til at videregive fortrolige oplysninger til de pågældende revisorer.

Det er vurderingen, at der er behov for en sådan hjemmel med henblik på at sikre, at revisorerens afgørelse bliver truffet på et så fyldestgørende grundlag som overhovedet muligt.

Der foreslås på denne baggrund en undtagelse til udgangspunktet om tavshedspligt, hvorefter der kan videregives fortrolige oplysninger om den kriseramte virksomhed til de ovenfor nævnte revisorer, således at deres afgørelse kan træffes på et så fyldestgørende grundlag som muligt.

De foreslåede nr. 12 og 13 er en videreførelse af de gældende nr. 10 og 11.

Folketinget vedtog 10. oktober 2008 en lov om finansiel stabilitet. Loven blev til på baggrund af den internationale finansielle krise og med udgangspunkt i en aftale mellem regeringen, et bredt udsnit af folketingets partier samt Det Private Beredskab, der omfatter en meget stor del af de danske pengeinstitutter.

Med vedtagelsen af loven blev der indført en garantiordning, der indebærer, at staten frem til den 30. september 2010 garanterer ubegrænset for alle indskud i de i alt 133 pengeinstitutter, der deltager i ordningen. Loven sikrer samtidig, at også andre simple kreditorers krav er dækket, hvis et pengeinstitut må lukke.

Som en del af loven er der oprettet et statsligt afviklingsselskab, der skal overtage aktiviteterne i eventuelt nødlidende pengeinstitutter og sikre, at indskydere og andre kreditorer modtager de penge, de har krav på.

Det foreslås på denne baggrund, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til Afviklingsselskabet med henblik på en smidig og hensigtsmæssig proces i forbindelse med krisehåndtering af pengeinstitutter.

Det foreslåede nr. 14 er en delvis videreførelse af det gældende nr. 12. Der foreslås dog en modernisering af bestemmelsen, så den tilpasses EU-terminologien på området.

Bestemmelsen fastlægger, at det i visse situationer er muligt at videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank. Efter den gældende bestemmelse er videregivelse alene mulig, når oplysningerne er nødvendige for modtagerne i deres egenskab af pengepolitisk myndighed eller i deres overvågning af betalingssystemer.

Det foreslås eksplicit at anføre, at videregivelse af fortrolige oplysninger også er mulig, når oplysningerne er nødvendige for modtagerne i deres overvågning af værdipapirhåndteringssystemer og til varetagelse af det finansielle systems stabilitet og integritet. Med den foreslåede ændring opnås en mere detaljeret og præcis beskrivelse af videregivelsesmulighederne. Der er ikke med ændringen tiltænkt nogen realitetsændring.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 84 a, stk. 6, nr. 13, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, § 123, stk. 6, nr. 12, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 13, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

De foreslåede nr. 16 og 17 er en videreførelse af de gældende nr. 13 og 14. Dog foreslås en mindre sproglig præcisering, der bringer formuleringen i overensstemmelse med tilsvarende formuleringer andre steder i den finansielle lovgivning.

Det foreslåede nr. 18 er nyt og vedrører oplysninger i forbindelse med kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked. De gældende regler giver Finanstilsynet mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til andre tilsynsmyndigheder inden for EU/EØS.

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (Gennemsigtighedsdirektivet) er det imidlertid muligt at have et særligt kontrolorgan på regnskabsområdet, ligesom det er muligt at delegerer regnskabskontrol til andre organer, der ikke er tilsynsmyndigheder, men som er etableret netop i henhold til gennemsigtighedsdirektivet. Som eksempler herpå kan nævnes "Review Panel", der varetager regnskabskontrollen i England, samt "Deutsche Prüfstelle für Rechnungslegung E.V.", der varetager regnskabskontrollen i Tyskland.

Finanstilsynet har behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger til disse særlige regnskabskontrolorganer.

Af forordet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 (EF-Tidende 2002 nr. L 243, s. 1) om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (IFRS-forordningen) fremgår, at en effektiv kontrol af reglerne for finansiell information (regnskabskontrol) med henblik på at søge at opnå en korrekt overholdelse af de internationale regnskabsstandarder er afgørende for at sikre investorerens tillid til finansmarkederne. Det fremgår endvidere, at Kommissionen agter at udvikle en fælles strategi vedrørende denne kontrol i samarbejde med medlemslandene og i særdeleshed via Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (Committee of European Securities Regulators (CESR)).

CESR har som følge heraf udstedt to standarder om finansiell information. Det drejer sig om "Standard no 1 on Financial Information – Enforcement of Standards on Financial Information in Europe" fra marts 2003 og "Standard no 2 on Financial Information – Coordination of Enforcement" fra april 2004.

I henhold til sidstnævnte standard samt en af CESR udstedt vejledning hertil skal Finanstilsynet kunne indrapportere afgørelser på regnskabskontrolområdet til en særlig CESR-database, for så vidt angår udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked. Kun organer, der varetager regnskabskontrol på dette område, har adgang til databasen. Herudover skal Finanstilsynet kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende disse udstedere, herunder afgørelser der endnu ikke er truffet, i såvel European Enforcers Coordinated Sessions (EECS) som bilateralt med andre organer, der udfører regnskabskontrol på dette område.

EECS er en arbejdsgruppe nedsat under CESR, hvor alle organer, der arbejder med regnskabskontrol vedrørende de oven for nævnte udstedere i henhold til CESR's standard nr. 2, jf. ovenfor, mødes og drøfter udvalgte afgørelser samt udveksler erfaring på regnskabskontrolområdet med henblik på at opnå en større harmonisering på regnskabskontrolområdet.

Alle organer, der varetager regnskabskontrol, skal i henhold til CESR's to standarder forpligte sig til at indrapportere til og orientere sig i CESR-databasen samt til at deltage i EECS og drøfte væsentlige og/eller principielle afgørelser med henblik på at opnå en så stor ensartethed i afgørelserne som muligt. De konkrete afgørelser træffes dog suverænt af regnskabskontrolorganerne i de respektive lande. Endvidere skal de enkelte organer forpligte sig til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de måtte få via samarbejdet om regnskabskontrol.

I dag nøjes Finanstilsynet med at indberette og beskrive afgørelser - og forventede fremtidige afgørelser - på anonymiseret basis. I CESR-regi tilstræbes det dog, at man skal kunne indrapportere afgørelser og drøfte sager uden at skulle anonymisere disse. Hertil kommer, at det i nogle tilfælde kan være vanskeligt at anonymisere en afgørelse, uden at det er muligt at identificere den pågældende virksomhed. Endelig kan det for så

vidt angår afgørelser vedrørende virksomheder, der driver virksomhed i flere lande, være hensigtsmæssigt at drøfte afgørelserne - med navns nævnelser - med regnskabskontrolorganer i de pågældende lande.

Selv om databasen og drøftelserne i EECS primært vedrører udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked, kan der i nogle situationer opstå behov for også at kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende andre virksomheder. Dels hvor der er tale om afgørelser i relation til datterselskaber til udstedere, og dels i tilfælde hvor der er tale om principielle afgørelser.

Det foreslås på denne baggrund, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til sådanne regnskabskontrolorganer. Adgangen til at videregive oplysninger kan fx være relevant i sager, hvor Finanstilsynet - forud for forelæggelse for Det Finansielle Virksomhedsråd - skal kunne orientere disse særlige organer eller drøfte visse forhold med dem.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 84 a, stk. 6, nr. 16, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, § 123, stk. 6, nr. 15, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 16, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 19 er nyt og vedrører de situationer, hvor der er tale om krisehåndtering af en finansiel virksomhed, der er hjemmehørende i Danmark, og hvis virksomhed har væsentlig betydning for den finansielle stabilitet i et andet land inden for EU/EØS.

Ved "krise" forstås en situation, hvor en finansiel virksomhed ikke lever op til - eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor virksomheden - hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene - vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om finansiel virksomhed.

I en sådan situation vil der i forbindelse med krisehåndteringen kunne være behov for at videregive information til ministeren med ansvar for den finansielle lovgivning i de pågældende andre lande. Den foreslåede ændring vil indebære, at økonomi- og erhvervsministeren blandt andet får mulighed for at drøfte mulige løsningsmodeller på en finansiel krise med de pågældende relevante ministre.

Det foreslås på denne baggrund, at det i denne situation, hvor krisehåndteringen så at sige har et "grænseoverskridende element", bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til ministrene i lande inden for EU/EØS.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 84 a, stk. 6, nr. 17, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, § 123, stk. 6, nr. 16, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 17, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 20 er nyt og vedrører Finanstilsynets deltagelse i det internationale tilsynsarbejde i EU/EØS. Dette arbejde er i vidt omfang organiseret i Det Europæiske Banktilsynsudvalg (Committee of European Banking Supervisors (CEBS)), Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (Committee of European Insurance and Occupational Pension Supervisors (CEIOPS)) og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (Committee of European Securities Regulators (CESR)).

Tilsynsudvalgene er oprettet af Kommissionen i samarbejde mellem de finansielle tilsynsmyndigheder i lande inden for EU/EØS.

Endvidere har den Europæiske Centralbank oprette en komité (the Banking Supervision Committee (BSC)) med deltagelse af de finansielle tilsynsmyndigheder og centralbanker til overvågning af finansiel stabilitet og kreditinstitutter.

I forbindelse med det daglige internationale samarbejde er det nødvendigt at have mulighed for at kunne videregive fortrolige oplysninger til disse tilsynsudvalg henholdsvis tilsynskomiteén. De gældende regler giver imidlertid ikke mulighed herfor.

På denne baggrund foreslås det, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til disse tilsynsudvalg og tilsynskomiteén. Videregivelsen er dog betinget af, at tilsynsudvalgene og –komitéen har behov for oplysningerne til brug for varetagelsen af deres opgaver.

Tilsynsudvalgene har på deres respektive områder etableret diverse organer til varetagelse af særlige opgaver. Det foreslås derfor endvidere, at det bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til organer, der er etableret af disse tilsynsudvalg.

Det drejer sig blandt andet om IWCFC (Interim Working Committee on Financial Conglomerates), der er etableret af CEBS og CEIOPS. I IWCFC drøftes blandt andet forståelsen af direktivet om finansielle konglomerater og tilsynsmyndighedernes samarbejde om tilsynet med finansielle konglomerater. IWCFC udarbejder endvidere rapporter om finansielle konglomerater. I denne forbindelse kan der være behov for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger om tilsynet med et specifikt konglomerat.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 84 a, stk. 6, nr. 18, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, § 123, stk. 6, nr. 17, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 18, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 21 er en videreførelse af det gældende nr. 15.

Det foreslåede nr. 22 er en videreførelse af det gældende nr. 16. Dog foreslås det at bringe terminologien i loven i overensstemmelse med den terminologi, der anvendes på told- og skatteområdet. Efter fusionen pr. 1. november 2005 mellem det tidligere ToldSkat og de kommunale skatteforvaltninger er der kun tale om én told- og skatteforvaltning.

Det foreslåede nr. 23 er en videreførelse af det gældende nr. 17. Dog foreslås en konsekvensændring som følge af lov nr. 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), hvorved "Disciplinærnævnet for Statsautoriserede og Registrerede Revisorer" blev ændret til "Revisornævnet".

De foreslåede nr. 24 og 25 er en videreførelse af de gældende nr. 18 og 19.

De foreslåede nr. 26 og 27 er en delvis videreførelse af de gældende nr. 20 og 21. Dog foreslås en række ændringer svarende til de foreslåede ændringer af stk. 6, nr. 8, jf. ovenfor.

Det foreslås således, at den finansielle virksomhed ikke behøver at være i betalingsstandsning eller under konkurs, for at fortrolige oplysninger kan videregives. Der skal alene være tale om krisehåndtering. Herudover bliver det muligt at videregive fortrolige oplysninger til brug for selve beslutningen om, hvorvidt der skal anvendes statslige midler i forbindelse med krisehåndteringen, i modsætning til de gældende regler, der alene omfatter de situationer, hvor der er bevilget statsmidler.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor til den foreslåede ændring af stk. 6, nr. 8.

De foreslåede stk. 7-12 er en videreførelse af de gældende stk. 7-12.

Til nr. 12 (§ 355)

§ 355 fastlægger partsbegrebet i forhold til lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen fastsætter således nærmere regler for, hvem der kan anses som part i forhold til sager i Finanstilsynet. Udgangspunktet i stk. 1 er, at det er den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, som afgørelsen retter sig mod, der er part. I stk. 2 oplistes en række tilfælde, hvor en anden end virksomheden anses for part.

Det foreslås at præcisere § 355, stk. 2, nr. 5, således at det tydeligt fremgår, at en påtænkt erhverver eller en besidder af en kvalificeret andel, der ansøger om godkendelse af erhvervelsen, er part i denne sag. Erhververen eller besidderen af en kvalificeret andel vil ligeledes være part, når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om andelen eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel.

Til nr. 13 (§ 373)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede affattelse af §§ 61-61 c, lovforslagets § 1, nr. 4.

Til § 2

Til nr. 1 (titel)

Lovens titel foreslås ændret til »lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser«. Ændringen foreslås for at gøre titlen dækkende for udvidelsen af loven til også at skulle sikre ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser, der ikke ydes i forbindelse med beskæftigelse og erhverv. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede affattelse af § 4, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 2 (fodnote)

Det foreslås, at der i lovens EU-note tilføjes en henvisning til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser), (EU-Tidende 2004 nr. L373, s. 37). Direktivet gennemføres delvist ved dette lovforslag.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 1)

Der foreslås en tilføjelse til den gældende formålsbestemmelse. Dermed præciseres, at lovens formål også gælder i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser, der ikke ydes i forbindelse med beskæftigelse og erhverv som f.eks. skadesforsikringer og private livsforsikringer.

Reguleringen af ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser følger af tre forskellige EU-direktiver. Rådets direktiv nr. 86/378 af 24. juli 1986 om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, (EF-Tidende 1986 nr. L 225, s. 40), som ændret ved Rådets direktiv nr. 96/97 af 20. december 1996 om ændring af direktiv 86/378/EØF, (EF-Tidende 1997 nr. L 46, s. 20), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning), (EF-Tidende 2006 nr. L 204, s. 23), og ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser. Formålet med disse direktiver er ikke formuleret ens.

Nr. 1 i den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af det gældende § 1, nr. 1. *Nr. 2* er ny og har til formål at sikre ligebehandlingen af mænd og kvinder bedst muligt. Den brede formålsbestemmelse om, at loven skal sikre ligebehandling af mænd og kvinder, skal tydeliggøre, at loven fremover gælder både i de erhvervstilknyttede sikringsordninger og i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser.

Princippet om ligebehandling betyder, at der ikke må finde nogen direkte eller indirekte forskelsbehandling sted på grund af køn, herunder ringere behandling af kvinder på grund af graviditet og moderskab.

Til nr. 4 (§ 1, stk. 4)

Der foreslås indsat et nyt § 1, stk. 4. Bestemmelsen indeholder en definition af forsikring og lignende finansielle ydelser. Ved forsikring og lignende finansielle ydelser forstås i denne lov sådanne ydelser, der ikke oprettes i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.

Denne definition er ligeledes forudsat i præamblen til ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenester. Det følger af præambelens nr. 15, at direktivet kun bør finde anvendelse på forsikringer og pensioner, der er private, frivillige og uafhængige af et ansættelsesforhold.

Pensionssystemet er opdelt i tre såkaldte søjler: Offentlige pensioner, arbejdsmarkedspensioner og individuelle pensioner.

Loven regulerer i dag kun anden søjle, der udgør arbejdsmarkedspensionsordninger, også kaldet de erhvervstilknyttede sikringsordninger. De erhvervstilknyttede sikringsordninger er defineret i det gældende § 1, stk. 2, som ordninger, der har til formål at sikre, at lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende samlet inden for en virksomhed eller en gruppe af virksomheder inden for en erhvervsgrænse eller inden for en faglig eller tværfaglig branche eller organisation får ydelser, som skal supplere ydelser fra lovbestemte sociale sikringsordninger eller træde i stedet for disse, uanset om medlemskab af disse ordninger er obligatoriske eller ej.

Med lovforslaget foreslås loven udvidet til at gælde i forbindelse med forsikring og lignende ydelser, som ikke oprettes i forbindelse med beskæftigelse og erhverv. Det vil sige, at loven kommer til at regulere både kollektivt aftalte livsforsikringer, private livsforsikringer og skadesforsikringer.

Til nr. 5 (§ 4, stk. 1 og 2)

Det foreslås, at den gældende regulering af de erhvervstilknyttede sikringsordninger videreføres. Reguleringen af forsikring og lignende finansielle ydelser, der ikke ydes i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, foreslås fastsat i et særskilt kapitel i loven, kapitel 4 a. Da denne regulering ikke omfatter de erhvervstilknyttede sikringsordninger, foreslås det, at disse ordninger undtages fra reglerne i det foreslåede kapitel 4 a.

Til nr. 6 (§ 4, stk. 3)

Som det følger af bemærkningerne til den foreslåede affattelse af § 4, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås reguleringen af forsikring og lignende finansielle ydelser, der ikke ydes i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, fastsat i kapitel 4 a. Det foreslås derfor i § 4, stk. 3, at kapitel 4 a finder anvendelse på forsikring og lignende finansielle ydelser.

Til nr. 7 (§ 9, stk. 1)

§ 12 blev ophævet ved lov nr. 523 af 6. juni 2007. Som følge heraf foreslås det, at de to henvisninger til § 12 i lovens § 9, stk. 1, slettes.

Til nr. 8 (§ 18 b)

Anvendelse af køn som faktor ved beregning af præmier og ydelser er almindelig udbredt i Danmark, for så vidt angår privat tegnede livsforsikringer. Derimod anvendes køn som faktor kun i mindre omfang ved beregning af præmier og ydelser for andre finansielle ydelser. For at sikre ligebehandling af mænd og kvinder foreslås det i *stk. 1*, at anvendelse af køn som en aktuarmæssig faktor som udgangspunkt ikke må medføre forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser. For at undgå at gribe ind i eksisterende aftaler foreslås dette krav kun at gælde for aftaler, der indgås efter den 21. december 2009. Det foreslåede stk. 1 gennemfører artikel 5, stk. 1, i ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser.

For visse forsikringer og lignende finansielle ydelser kan anvendelse af køn som en aktuarmæssig faktor være en afgørende faktor ved risikovurderingen. Det foreslås derfor i *stk. 2*, at udbyderen af disse forsikringer og lignende ydelser i forbindelse med indgåelse af aftalen kan beslutte at anvende forholdsmæssigt afpassede forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser. Det er en forudsætning, at anvendelsen af køn er en afgørende faktor ved risikovurderingen. Det kræves imidlertid ikke, at det nødvendigvis skal være den eneste afgørende faktor. Endvidere er det en forudsætning, at risikovurderingen er baseret på relevante og nøjagtige aktuarmæssige og statistiske data.

Der er hjemmel i direktivets artikel 5, stk. 2, til at medlemslandene kan gennemføre adgangen til at anvende køn som afgørende faktor ved risikovurderingen. Stk. 2 er en undtagelse fra hovedreglen i stk. 1. Med lovforslaget foreslås det, at denne mulighed i direktivet udnyttes. Med denne valgmulighed støtter forslaget aftalefriheden, som er et grundlæggende element i dansk ret. Hvis muligheden ikke udnyttes, og der i stedet indføres et ufravigeligt krav om, at anvendelsen af køn som faktor ikke må føre til forskelle i enkelt-

personers præmier og ydelser, er der risiko for, at danske virksomheder i forhold til udenlandske virksomheder vil blive stillet dårligere konkurrencemæssigt.

Det foreslås i *stk. 3*, at udbydere af forsikring og lignende finansielle ydelser, der udnytter muligheden i *stk. 2*, regelmæssigt skal indsamle og ajourføre de nøjagtige data og regelmæssigt gøre dem tilgængelige for offentligheden. Disse betingelser for at kunne fravige hovedreglen i *stk. 1* følger af direktivets artikel 5, *stk. 2*. Baggrunden for betingelserne i direktivet er, at medlemslandene skal sikre, at de underliggende aktuar-mæssige og statistiske data, som beregningerne er baseret på, er pålidelige, ajourføres regelmæssigt og er tilgængelige for offentligheden.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at de nærmere krav til en regelmæssig indsamling, ajourføring og offentliggørelse af disse data fastsættes af Finanstilsynet.

Konkret påtænker Finanstilsynet at åbne mulighed for, at flere udbydere kan *indsamle* fælles nøjagtige data, hvis der er tale om sammenlignelige data. Tilsynet vil også åbne mulighed for, at udbydere kan anvende branchestatistik, tal fra Danmarks Statistik eller lignende, hvis disse data er retvisende for den enkelte udbyders forhold. Den enkelte udbyder skal kunne dokumentere, at de indsamlede og ajourførte data er retvisende for forholdene hos udbyderen. Finanstilsynet vurderer, at disse muligheder opfylder betingelserne i de foreslåede *stk. 2* og *3* og således er i overensstemmelse med direktivets artikel 5, *stk. 2*. Dette skyldes, at den enkelte udbyder ofte vil have for få observationer til en statistisk analyse og derfor i praksis er nødt til at basere sine beregninger på branchestatistik, tal fra Danmarks Statistik og lignende. Denne adgang afspejler således de muligheder, der foreligger i praksis.

Udbyderen skal indsamle nøjagtige data pr. portefølje, dvs. for hver gruppe af udbyderens forsikringer. Ved en gruppe forstås de forsikringer, hvor grundlaget for fastsættelsen af forsikringspræmierne er ens. Anvender udbyderen ovenstående muligheder, skal udbyderen for hver portefølje dokumentere, at de indsamlede og ajourførte data er retvisende for den pågældende portefølje.

Finanstilsynet påtænker at fastsætte krav om, at de indsamlede og ajourførte data skal *offentliggøres* på den enkelte udbyders hjemmeside. Desuden vil Finanstilsynet offentliggøre en samlet oversigt på tilsynets hjemmeside. Med henblik på at øge gennemsigtigheden i de offentliggjorte oplysninger, vil Finanstilsynet fastsætte nærmere regler for, i hvilken form de indsamlede data skal offentliggøres.

For at overholde kravet om, at de nøjagtige data regelmæssigt skal *ajourføres*, vil Finanstilsynet fastsætte bestemmelser om, at den enkelte udbyder årligt skal kontrollere, at udbyderens offentliggjorte nøjagtige data stadig er retvisende, samt hvilke krav der stilles til denne kontrol.

Det foreslås i *stk. 4*, at omkostninger i forbindelse med graviditet og moderskab ikke må føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser. Ved ringere behandling af kvinder på grund af graviditet og moderskab foreligger direkte forskelsbehandling på grund af køn. Derfor foreslås et absolut forbud mod kun at tillægge det ene køn omkostninger ved vurderingen af risiko i forbindelse med graviditet og moderskab. Det foreslåede *stk. 4* gennemfører direktivets artikel 5, *stk. 3*.

Til nr. 9 (§ 19, *stk. 1*)

Det foreslås, at straffebestemmelsen ændres, således at overtrædelse af de foreslåede § 18 b, *stk. 1*, *stk. 2*, *2. pkt.*, *stk. 3*, *1. pkt.*, og *stk. 4*, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, kan straffes med bøde.

Med henvisning til § 18 b, *stk. 1*, kan der pålægges straf for overtrædelse af forbuddet mod, at anvendelse af køn som en faktor ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser fører til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser.

Henvisningen til *stk. 2, 2. pkt.*, fører til, at udbyderen kan straffes for ikke at sikre, at vurderingen af, hvorvidt anvendelsen af køn er en afgørende aktuar-mæssig faktor ved risikovurderingen, er baseret på relevante og nøjagtige aktuar-mæssige og statistiske data. På samme måde kan en udbyder straffes, hvis vedkommende ikke regelmæssigt indsamler, offentliggør og ajourfører de nøjagtige data, der er relevante for anvendelse af køn som en afgørende aktuar-mæssig faktor, jf. henvisningen til *stk. 3, 1. pkt.*

Endelig kan der pålægges straf, hvis omkostningerne i forbindelse med graviditet og moderskab fører til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 8, stk. 2, nr. 5)

Ændringen er en konsekvens af de foreslåede § 10 og § 10 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Til nr. 2 (§§ 10-10 d)

Det foreslås, at de gældende §§ 10 og 10 a nyaffattes med lovforslaget. De gældende regler i §§ 10 og 10 a videreføres i væsentligt omfang i de foreslåede §§ 10-10 d.

§ 10

Bestemmelsen indeholder regler om adgangen til at eje og kontrollere betydelige kapitalandele i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. De omfattede selskaber er operatører af regulerede markeder, clearingcentraler og værdipapircentraler (herefter § 7-selskaber). Baggrunden for reglerne er, at ejerkredsen bag et § 7-selskab øver væsentlig indflydelse på virksomhedens drift. Fysiske eller juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal forhindres i at eje et § 7-selskab, fordi der er risiko for, at de ikke vil medvirke til at sikre en forsvarlig drift af selskabet. Det er i den forbindelse underordnet, om selskabet er optaget til handel på et reguleret marked.

Stk. 1 fastslår pligten til at ansøge om Finanstilsynets godkendelse forud for erhvervelse af en kvalificeret andel i et § 7-selskab. Der er tale om en videreførelse af det gældende § 10, stk. 1. Der er alene tale om en sproglig præcisering i forhold til de gældende regler. I lovforslaget anvendes således *ansøgning* i stedet for det gældende *underretning*.

En *kvalificeret andel* er defineret i § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Heraf fremgår, at der ved kvalificeret andel skal forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af § 7-selskabet. En kvalificeret andel kan således også opnås, selvom grænsen på 10 pct. ikke overskrides. Det er tilstrækkeligt, at der kan udøves en betydelig indflydelse på ledelsen. Hvorvidt dette er tilfældet beror på en konkret vurdering. Afgørende er om der ved erhvervelsen opnås kontrol. Dette kan for eksempel være tilfældet i § 7-selskaber med en meget spredt ejerkreds.

Det fremgår endvidere af det foreslåede stk. 1, at også en indirekte erhvervelse skal godkendes. En indirekte erhvervelse kan forekomme ved en erhvervelse af en andel, der giver en kontrollerende indflydelse i en juridisk person, der i forvejen ejer en kvalificeret andel i et § 7-selskab. Såfremt den indirekte erhvervelse omfatter selskaber i flere medlemsstater, skal myndighederne i hver af disse medlemsstater underrettes. Omfanget af den enkelte underretning (notifikation) kan afhænge af det enkelte selskabs placering i kæden af selskaber. Indgår selskaber, der ikke er under tilsyn i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i kæden, skal vurderingen være mere detaljeret, end hvis alle selskaber i kæden er under et sådant tilsyn. Ved gentagne erhvervelser/forøgelser af kvalificerede andele inden for kortere tid, kan Finanstilsynet beslutte at lægge oplysninger fremkommet ved den tidligere vurdering til grund for vurderingen af forøgelsen. En forudsætning herfor er, at der ikke er sket ændringer i den påtænkte erhververs forhold af betydning for vurderingen.

Det er ikke en betingelse, at der erhverves en samlet kvalificeret andel, for at der skal ske forudgående godkendelse. En mindre andel, der bringer erhververens samlede kapitalandel i et selskab over grænsen for kvalificerede andele eller en af de øvrige grænser, skal således også godkendes af Finanstilsynet.

Det præciseres i bestemmelsen, at reglerne også finder anvendelse på fysiske og juridiske personer, der handler i forståelse med hinanden. Enhver aftale, udtrykkelig eller stiltiende, mundtlig eller skriftlig, om at samarbejde om en eventuel erhvervelse, betragtes som at *handle i forståelse med hinanden*. Afgørende er således, om der er truffet beslutning om at handle samlet. Aktionæroverenskomster mv., hvoraf det fremgår,

at parterne vil udøve deres stemmerettigheder samlet, kan indgå som et moment i vurderingen, men er ikke afgørende. Vurderingen af, om der er truffet beslutning om at handle i forståelse med hinanden foretages på tidspunktet for ansøgningen. I tilfælde, hvor flere fysiske eller juridiske personer handler samlet, skal vurderingen af den enkelte erhverver, jf. det foreslåede § 10 a, stk. 1, ske i forhold til den samlede erhvervelse.

Det fremgår af den foreslåede forslaget, at der skal ske godkendelse ved erhvervelse af en kvalificeret andel, samt ved forøgelse af andelen der medfører, at denne vil overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at § 7-selskabet bliver et datterselskab. I medfør af det foreslåede § 10, stk. 9, vil Finanstilsynet få hjemmel til at fastsætte nærmere regler for, hvad der skal medregnes, og hvordan det opgøres.

Der er tale om, at den påtænkte erhverver *på forhånd* skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse af erhvervelsen. Først når Finanstilsynets godkendelse foreligger, er den pågældende berettiget til at erhverve andelen. Hvis en erhverver har undladt at ansøge om forhåndsgodkendelse af en påtænkt erhvervelse, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, som er tilknyttet andelen, jf. det foreslåede § 10 d. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Godkendelse skal altid ske forudgående. Ligeledes skal eksisterende aktionærer indsende ansøgning til Finanstilsynet, såfremt der i forbindelse med kapitaludvidelser eller kapitalnedsættelser er sandsynlighed for, at de nævnte tærskler overskrides. Overskrides de nævnte tærskler, uden at erhververen er vidende herom, skal erhververen, når denne bliver vidende om overskridelsen, underrette Finanstilsynet hurtigst muligt. Såfremt erhververen ønsker at afhænde andele, således at erhververen igen kommer under den overskredne tærskel, skal erhververen give meddelelse om dette, hvorefter Finanstilsynet fastsætter en frist for afhændelse af disse andele.

Det foreslåede *stk. 2* er nyt. Ifølge bestemmelsen skal Finanstilsynet bekræfte modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. På samme måde skal Finanstilsynet bekræfte modtagelsen af eventuelle supplerende oplysninger, jf. stk. 4. Bekræftelsen skal ske skriftligt og senest efter to arbejdsdage regnet fra modtagelsen af ansøgningen. Finanstilsynets bekræftelse er alene en bekræftelse af, at Finanstilsynet har modtaget de dokumenter, der fremgår af de i medfør af stk. 9 fastsatte regler, henholdsvis supplerende oplysninger, jf. stk. 4, og ikke en bekræftelse af disses fuldstændighed. Finanstilsynet vil således anføre i bekræftelsen, hvis der mangler dokumenter, som burde have været medsendt. Selvom det bekræftes, at alle dokumenter er indsendt, kan disse godt være ufuldstændige, eller der kan være behov for uddybning i øvrigt.

Bekræftelsen skal også indeholde en orientering om den dato, hvor Finanstilsynets vurderingsperiode udløber, jf. stk. 3. Hvor ansøgningen er ufuldstændig på grund af manglende dokumenter, og den påtænkte erhverver derfor anmodes om at fremsende de nævnte dokumenter, begynder fristen i stk. 4 først at løbe fra modtagelsen af dokumenterne. Det vil derfor ikke være muligt at oplyse fristens udløbsdato ved bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen.

I det foreslåede *stk. 3* er den tidsmæssige ramme for Finanstilsynets vurdering af erhvervelsen af en kvalificeret andel fastsat. Det følger heraf, at Finanstilsynet har tres arbejdsdage til at foretage vurderingen (vurderingsperioden). Fristen regnes fra datoen for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, og alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen. Finanstilsynet vil udarbejde en vejledning om, hvilke dokumenter der skal medsendes, og hvilke oplysninger de skal indeholde, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 10 a. Ifølge de gældende regler har Finanstilsynet 3 måneder fra modtagelsen af fyldestgørende ansøgning. Med forslaget vil denne frist som udgangspunkt blive forkortet en smule.

Finanstilsynet kan, hvis det finder det nødvendigt for vurderingen, anmode om yderligere oplysninger, jf. det foreslåede *stk. 4*. Dette skal dog ske inden den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden. Efter dette tidspunkt træffer Finanstilsynet afgørelse på det foreliggende grundlag. Anmodningen om yderligere oplysninger skal være skriftlig og skal præcisere, hvilke supplerende oplysninger, der er behov for.

Hvis Finanstilsynet anmoder om supplerende oplysninger, afbrydes vurderingsperioden, indtil tilsynet modtager svar. Dette gælder dog kun første gang, der anmodes om supplerende oplysninger. Skulle det vise sig nødvendigt flere gange at anmode om supplerende oplysninger, afbrydes vurderingsperioden ikke ved de efterfølgende anmodninger. Afbrydelsen kan ikke overstige tyve arbejdsdage.

Modtager Finanstilsynet ikke de supplerende oplysninger, træffes afgørelsen på det foreliggende grundlag. Afhængig af de manglende oplysningers karakter vil dette oftest betyde et afslag på grund af manglende oplysninger.

Det følger af det foreslåede *stk. 5*, at Finanstilsynet kan forlænge den i *stk. 4* nævnte afbrydelse af vurderingsperioden fra tyve til op til tredive arbejdsdage. Dette kan ske, når den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, der er placeret eller er omfattet af lovgivning i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Det samme gælder, hvor der er tale om en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve den i lov om finansiell virksomhed §§ 7-11 eller § 308 nævnte virksomhed eller den i § 16 i lov om værdipapirhandel m.v. nævnte virksomhed i Danmark, et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det drejer sig om pengeinstitutter, jf. lov om finansiell virksomhed § 7, realkreditinstitutter, jf. lov om finansiell virksomhed § 8, fondsmæglere, jf. lov om finansiell virksomhed § 9, investeringsforvaltningsselskaber, jf. lov om finansiell virksomhed § 10, forsikringsselskaber (skades-, livs- og captivegenforsikringsselskaber), jf. lov om finansiell virksomhed § 11, udstedere af elektroniske penge, jf. lov om finansiell virksomhed § 308 samt regulerede markeder, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 16. Oprensningen omfatter både virksomheder med tilladelse i Danmark samt virksomheder med tilsvarende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom, jf. det foreslåede *stk. 6*. Dette skal dog fortsat ske inden for den samlede vurderingsperiode. Beslutningen anses for truffet, når Finanstilsynet har taget endeligt stilling til spørgsmålet. Er sagen af en karakter, der gør, at den skal forelægges Fondsrådet, er der først truffet endelig beslutning, når rådet har truffet afgørelse.

Af direktivet fremgår, at den påtænkte erhverver skal modtage skriftlig meddelelse senest to arbejdsdage fra beslutningen. Dette er i overensstemmelse med gældende forvaltningsretlige principper, hvorefter en part straks skal orienteres om afgørelsen rettet mod vedkommende.

Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget. Finanstilsynet vil herefter være forpligtet til at offentliggøre begrundelsen, dog inden for rammerne af lovgivningen i øvrigt. Det betyder, at Finanstilsynet ikke med en sådan anmodning kan offentliggøre fortrolige oplysninger om § 7-selskabet, ligesom oplysninger modtaget fra tilsynsmyndigheder i andre lande kun kan offentliggøres med samtykke fra de pågældende myndigheder.

Er der tale om en afgørelse, der er truffet af Fondsrådet, hvor den påtænkte erhverver er en juridisk person, skal der ske offentliggørelse af afgørelsen efter reglerne i § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v.

Med det foreslåede *stk. 7* foreslås det, at såfremt Finanstilsynet ikke har givet afslag på godkendelsen af den påtænkte erhvervelse inden for vurderingsperioden, anses erhvervelsen for at være godkendt. Der foreslås dermed indført en sikkerhed for den påtænkte erhverver for, at Finanstilsynet afgørelse af en sag ikke tager længere tid end den fastsatte vurderingsperiode.

Hvis Finanstilsynet vurderer, at den påtænkte erhvervelse kan godkendes, kan tilsynet fastsætte en frist for gennemførelsen af erhvervelsen eller forøgelsen, jf. det foreslåede *stk. 8*. Der er tale om en videreførelse af det gældende § 10, *stk. 4*. Den påtænkte erhverver vil dermed få en frist, inden for hvilken vedkommende skal erhverve den påtænkte kapitalandel. Overskrides denne periode, kan Finanstilsynet enten forlænge fristen på anmodning eller kræve, at der foretages en ny ansøgning og dermed en ny vurdering i Finanstilsynet. Finanstilsynet kan ikke herudover fastsætte betingelser for erhvervelsen. Finanstilsynet kan således ikke opstille betingelser om for eksempel ledelsens sammensætning eller nationalitet.

I det foreslåede *stk. 9* gives Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen af ejerandelen. I direktiv 2007/44/EF henvises der til en række artikler i direktiv 2004/109/EF (gennemsigtighedsdirektivet), som er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse om storaktionærer. Det drejer sig blandt andet om regler for, hvornår en fysisk og juridisk person antages at have en sådan rådighed over stemmerettighederne tilknyttet kapitalandele, uden at eje kapitalandelene, at de skal medregnes ved opgørelsen. Der henvises desuden til en række undtagelser, for eksempel at aktier, der er-

hverves med henblik på clearing og afvikling inden for en kort tidsperiode, ikke skal medregnes. Endelig henvises der til regler om sammenlægning af stemmerettigheder mellem en modervirksomhed og et investeringsforvaltningsselskab henholdsvis fondsmæglerselskab.

§ 10 a

Bestemmelsen vedrører de kriterier, der kan inddrages ved vurderingen af en påtænkt erhvervelse.

Med det foreslåede *stk. 1* præciseres det, hvad der kan lægges vægt på ved vurderingen af, om en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel kan godkendes. Vurderingen skal sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af det selskab, hvori der påtænkes erhvervet en kvalificeret andel. I direktiver – både kapitalandelsdirektivet og de ældre – anvendes udtrykket »sund og forsigtig«, mens udtrykket »fornuftig og forsvarlig« anvendes i de gældende danske regler. Baggrunden for denne forskel er en redegørelse om »Indgrebsmulighederne for betydende kapitalejere i finansielle virksomheder«, som professor, dr.jur. Erik Werlauff, på foranledning af Finanstilsynet har udarbejdet. Redegørelsen er optrykt i Beretning om Finanstilsynets virksomhed i 1998. Ordlyden i de gældende danske regler foreslås videreført, idet denne vurderes at være bedst i overensstemmelse med intentionerne i direktivet i modsætning til den danske oversættelse af direktivet.

Det fremgår endvidere af forslaget, at vurderingen skal foretages under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på selskabet. Det vil sige, at hvis den påtænkte erhverver ved erhvervelsen af den kvalificerede andel, eller ved forøgelsen til en af de højere pct.-grænser, vil få en kontrollerende indflydelse på et § 7-selskab, skal vurderingen foretages under hensyntagen hertil. Herudover skal vurderingen af de enkelte kriterier også ses i forhold til den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet.

Der oplystes fem kriterier, som skal inddrages ved vurderingen. Det første kriterium (a) vedrører den påtænkte erhververs omdømme. Kriteriet indebærer en fastlæggelse af, om der hersker tvivl om den påtænkte erhververs integritet og faglige kompetence, og om denne tvivl er velbegrundet. En sådan tvivl kan for eksempel opstå som følge af tidligere erhvervsmæssig adfærd. Vurderingen af omdømmet er særlig relevant, hvis den påtænkte erhverver er en ikke-reguleret virksomhed, mens vurderingen er mindre indgående, hvis erhververen er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn inden for EU. En eventuel tiltale eller verserende retssag mod den påtænkte erhverver kan indgå som et moment i vurderingen af den påtænkte erhververs omdømme, men er ikke i sig selv nødvendigvis nok til at begrunde et afslag på ansøgningen. Vurderingen vil i høj grad svare til den vurdering, som foretages, når det undersøges, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør i et § 7-selskab opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i medfør af lov om værdipapirhandel m.v. § 9.

Det andet kriterium (b) vedrører omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der kommer til at lede § 7-selskabet som følge af den påtænkte erhvervelse. Kriteriet er relevant, når den påtænkte erhvervelse er af en størrelse, hvor erhververen vil opnå kontrollerende indflydelse og kan udskifte ledelsen, og hvor erhververen rent faktisk har intention om at gøre dette. Det er et krav i § 9 i lov om værdipapirhandel m.v., at direktører og bestyrelsesmedlemmer skal vurderes egnede og hæderlige, for at varetage et sådant hverv. Med det pågældende kriterium vil Finanstilsynet foretage en vurdering af, om den foreslåede ledelse opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed. Hvis dette ikke er tilfældet, kan Finanstilsynet afslå ansøgningen om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Kriteriet indebærer, at såfremt den påtænkte erhverver efter erhvervelsen har intentioner om at ændre ledelsen, skal ansøgningen indeholde materiale til at foretage en egnetheds- og hæderlighedsvurdering af de påtænkte ledelsesmedlemmer.

Det tredje kriterium (c) vedrører den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i lyset af den type forretninger, der forfølges eller påtænkes drevet i § 7-selskabet, hvori erhvervelsen påtænkes. Kriteriet indeholder en vurdering af, om den påtænkte erhverver er økonomisk solid nok til at kunne erhverve den påtænkte andel uden at true § 7-selskabets fortsatte eksistens ved erhvervelsen eller inden for en overskuelig fremtid.

Ifølge det fjerde kriterium (d) skal det vurderes, om § 7-selskabet fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som selskabet eventuelt måtte komme til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder. Dette er særligt relevant, hvor den påtænkte erhverver er under tilsyn i et land uden for den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. I det tilfælde skal der lægges

vægt på, om der fortsat kan føres et effektivt tilsyn både med den del af koncernen, der er beliggende i henholdsvis uden for Den Europæiske Union. I kravet om, at selskabet fortsat skal kunne overholde tilsynskravene, ligger også, at selskabet fortsat kan overholde de økonomiske krav, der stilles til et § 7-selskab, uanset den påtænkte erhververs formål med erhvervelsen. Hvor det tredje kriterium således hovedsageligt går på erhververens forhold og økonomiske evne til at erhverve andelen, går det fjerde kriterium på § 7-selskabets forhold og evne til fortsat at overholde tilsynskravene.

Det sidste kriterium (e) vedrører hvidvask af penge og terrorfinansiering. I vurderingen skal det således indgå, om der ved den påtænkte erhvervelse er grund til at formode hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme vil finde sted, eller risikoen herfor øges. Er den påtænkte erhverver tidligere dømt for eller verserer der sager om sådanne forhold, vil dette ofte henføres under kriteriet om den påtænkte erhververs omdømme (a). Kriteriet er tiltænkt som en opsamling i de tilfælde, hvor der, uanset at den påtænkte erhverver ikke er dømt for eller har verserende sager om sådanne forhold, alligevel er en grund til at formode - omstændighederne taget i betragtning - at erhvervelsen kan indebærer sådanne aktiviteter.

Finanstilsynet har til brug for vurderingen af de enkelte kriterier brug for en række dokumenter og oplysninger. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Finanstilsynet må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for den tilsynsmæssige vurdering. Finanstilsynet vil udarbejde en vejledning om hvilke dokumenter og oplysninger, der skal medsendes en ansøgning.

Til direktiv 2007/44 er der i arbejdsgruppen, 3L3 Cross-border Mergers and Acquisitions Task Force (CMATF), under The Committee of European Securities Regulators (CESR), Committee of European Banking Supervisors (CEBS) og The Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors (CEIOPS) udarbejdet retningslinierne: Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increase of holdings in the financial sector laid down by Directive 2007/44/EC. Retningslinierne indeholder en uddybning af, hvordan de enkelte kriterier, jf. de foreslåede § 10 a, stk. 1, litra a-e, skal vurderes, samt hvilke dokumenter og oplysninger myndighederne kan kræve til brug for vurderingen. Retningslinierne vil danne grundlag for den vejledning, som Finanstilsynet vil udarbejde.

Den vurdering, som Finanstilsynet foretager af en påtænkt erhvervelse, skal foretages på baggrund af alle de nævnte kriterier. Det fastslås i *stk. 2*, at der kun må gives afslag på en ansøgning, når der på baggrund af kriterierne er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en forsvarlig og fornuftig forvaltning af selskabet, jf. det foreslåede *stk. 1*. Derudover kan Finanstilsynet afslå ansøgningen, hvis de afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

I *stk. 3* fastslås det, at Finanstilsynet ikke må vurdere erhvervelsen ud fra markedets økonomiske behov. Der kan således ikke i vurderingen inddrages overordnede økonomiske betragtninger og betragtninger om, hvad der er bedst for markedet.

§ 10 b

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en besidder af en kvalificeret andel skal underrette Finanstilsynet skriftligt, hvis vedkommende påtænker at afhænde andelen. På samme måde skal der ske underretning, hvis vedkommende påtænker at reducere sin andel så meget, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct., 50 pct., af stemmerettigheder eller kapitalandele ikke længere er nået, eller at selskabet ophører med at være vedkommendes datterselskab.

Der skal ske en forudgående underretning til Finanstilsynet med oplysning om størrelsen af den kapitalandel, der besiddes efter afhændelsen. Det er ikke et krav, at Finanstilsynet godkender afhændelsen. Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at følge større ændringer i besiddelsen af kvalificerede andele i forbindelse med salg.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af det gældende § 10, stk. 5.

§ 10 c

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende § 10, stk. 6-8. Henvisningerne i det gældende § 10, stk. 6, foreslås ændret, som konsekvens af de foreslåede §§ 10-10 b.

§ 10 d

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 10 a. Bestemmelsen foreslås dog ændret, så der henvises til, at en besidder af en kvalificeret andel skal opfylde kravene i det foreslåede § 10 d, stk. 1.

Til nr. 3 (§ 84 a)

På grund af de mange foreslåede ændringer til bestemmelsen er det fundet hensigtsmæssigt at affatte hele bestemmelsen på ny.

Det foreslåede stk. 1 er en videreførelse af det gældende stk. 1.

Det foreslåede stk. 2 er en delvis videreførelse af det gældende stk. 2. Dog foreslås formuleringen "Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne" ændret til "de i stk. 1 nævnte personer".

Hermed sikres det, at det er den samme personkreds, der henvises til i stk. 1 og stk. 2. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 123, stk. 2, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13, og § 66 a, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

De foreslåede stk. 3-5 er en videreførelse af de gældende stk. 3-5.

Bestemmelsen beskriver de tilfælde, hvor Finanstilsynet – på trods af forbuddet i stk. 1 – kan videregive fortrolige oplysninger.

De foreslåede nr. 1-7 er en videreførelse af de gældende nr. 1-7.

Det foreslåede nr. 8 er en delvis videreførelse af det gældende nr. 8. I forbindelse med krisehåndtering af selskaber omfattet af § 7, stk. 1, kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Selskaber omfattet af § 7, stk. 1, er operatører af et reguleret marked, clearingcentraler og værdipapircentraler.

Sådanne midler – enten direkte eller i form af en tabsgaranti stillet over for Danmarks Nationalbank – skal bevilges af Folketingets Finansudvalg. Dette nødvendiggør videregivelse af fortrolige oplysninger om det kriseramte selskab til Finansudvalget med henblik på at tilvejebringe et fyldestgørende beslutningsgrundlag for udvalget.

Den gældende undtagelse fra tavshedspligten muliggør videregivelse af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg – herunder Finansudvalget. Videregivelse efter denne bestemmelse kan ske, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af selskabet. Det er dog samtidig et krav, at selskabet er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Det kan ikke udelukkes, at et kriseramt selskab omfattet af § 7, stk. 1, ikke nødvendigvis er i betalingsstandsning eller under konkurs på det tidspunkt, hvor det er relevant at overveje, om der skal ydes en statslig garanti eller stilles statsmidler til rådighed for en afvikling.

Med henblik på at sikre, at Folketingets Finansudvalgs beslutninger om at yde garanti eller stille midler til rådighed for en afvikling – eller det modsatte – kan træffes på et fyldestgørende og betryggende grundlag, foreslås det, at Finanstilsynet får hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i forbindelse med krisehåndtering af selskaber omfattet af § 7, stk. 1. Det er herefter ikke et krav, at selskabet er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Den gældende formulering indebærer, at der alene kan videregives fortrolige oplysninger, såfremt der træffes beslutning om anvendelse af statslige midler. Der er imidlertid også behov for at kunne videregive fortro-

lige oplysninger til brug for selve beslutningen om, hvorvidt der skal anvendes statslige midler. På denne baggrund foreslås det præciseret, at videregivelse kan ske til brug for en sådan beslutning.

Ved "krise" forstås en situation, hvor et selskab omfattet af § 7, stk. 1, ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor selskabet – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om værdipapirhandel m.v.

Samtidig foreslås det, at adgangen til videregivelse af fortrolige oplysninger i denne situation også omfatter videregivelse til regeringens relevante interne ministerudvalg. Dette omfatter p.t. Koordinationsudvalget og Økonomiudvalget. Baggrunden herfor er, at alle vigtige sager om økonomiske forhold – herunder en sag om eventuel bevilling af statslige midler til et kriseramte selskab omfattet af § 7, stk. 1 - efter fast praksis først vil skulle behandles i disse udvalg.

Det foreslås, at videregivelsesadgangen fortsat alene gælder oplysninger om selskabets generelle økonomiske forhold og altså ikke kundeoplysninger. Udtrykket "generelle økonomiske forhold" begrænser videregivelsen af oplysninger, der kan videregives til de stående udvalg, således at fx oplysninger om eventuelle overtagelses- eller fusionstilbud fra andre selskaber, tilsynets interne arbejdsdokumenter og oplysninger af personlig karakter ikke kan videregives.

I den gældende bestemmelse er alene anført den parlamentariske kontrol med forvaltningen. Med forslaget anføres udtrykkeligt, at muligheden for at videregive fortrolige oplysninger kan ske i relation til såvel den bevillingsmæssige som den kontrolmæssige proces i Folketinget.

Af den gældende bestemmelse fremgår, at bestemmelsen også omfatter andre omfattet af lov om værdipapirhandel m.v. end selskaber omfattet af § 7, stk. 1. Da bestemmelsen i praksis vurderes alene at kunne få relevans for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, bør bestemmelsen afgrænses i overensstemmelse hermed. På denne baggrund foreslås ordene "eller andre omfattet af denne lov" at udgå.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 123, stk. 6, nr. 8, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 8, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 9 er en videreførelse af det gældende nr. 9.

Det foreslåede nr. 10 er nyt og vedrører den situation, hvor et selskab omfattet af § 7, stk. 1, er i krise.

Ved "krise" forstås en situation, hvor et selskab omfattet af § 7, stk. 1, ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor selskabet – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om værdipapirhandel m.v.

I forbindelse med krisehåndtering kan der vise sig behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger om en nødlidende finansiel virksomhed til blandt andet et potentielt overtagende selskab, relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler. Dette giver de gældende regler ikke mulighed for.

Det foreslås på denne baggrund, at det bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger om det kriseramte selskab til de interessenter, der er involveret i drøftelser om en løsning. Det vil som nævnt ovenfor blandt andet kunne være et potentielt overtagende selskab. Det er ikke et krav, at det potentielt overtagende selskab driver virksomhed som nævnt i § 7, stk. 1. Herudover gør den foreslåede ændring det muligt at videregive fortrolige oplysninger til relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler. Videregivelse til disse interessenter vil ske som led i den praktiske håndtering af det kriseramte selskab og er afgørende for et hensigtsmæssigt forløb.

Med "finansielle brancheorganisationer" menes Finansrådet, Børsmæglerforeningen, Realkreditrådet, Realkreditforeningen og InvesteringsForeningsRådet samt andre tilsvarende organisationer, der måtte blive etableret.

Det er en forudsætning for videregivelse af fortrolige oplysninger, at modtagerne af oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering har behov for oplysningerne.

I forbindelse med krisehåndtering af selskaber omfattet af § 7, stk. 1, kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler udgør statsstøtte, og det skal i den forbindelse afklares med EU-Kommissionen, hvorvidt der er tale om lovlig eller ulovlig statsstøtte, hvilket blandt andet kan nødvendiggøre involvering af de danske konkurrencemyndigheder. Den foreslåede ændring vil gøre det muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til netop konkurrencemyndighederne i Danmark. I forhold til EU-Kommissionen er der allerede i dag hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger i henhold til Rådets forordning (EF) Nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (Statsstøtteforordningen), jf. forordningens artikel 2, stk. 2.

I forbindelse med reglerne om fusionskontrol kan der ligeledes være et behov for at videregive fortrolige oplysninger om de implicerede selskaber til konkurrencemyndighederne. I denne situation er det imidlertid selskaberne selv, der er ansvarlige for at søge fusionsgodkendelse og dermed for at videregive de relevante – herunder fortrolige – oplysninger.

Da den foreslåede bestemmelse i praksis vurderes alene at kunne få relevans for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, foreslås det, at ordene "eller andre omfattet af denne lov" ikke indgår i bestemmelsen.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 10, nr. 1, § 123, stk. 6, nr. 10, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 10, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 11 er en videreførelse af det gældende nr. 10.

Det foreslåede nr. 12 er nyt og indebærer, at der kan videregives fortrolige oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger. Det er en forudsætning, at oplysningerne er nødvendige for, at institutionerne kan udføre deres arbejde.

Den foreslåede bestemmelse svarer til det gældende § 354, stk. 6, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed, der bliver stk. 6, nr. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, og med de fornødne tilpasninger til det gældende § 66 a, stk. 6, nr. 11, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, der bliver stk. 6, nr. 12, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 13 er en delvis videreførelse af det gældende nr. 11. Der foreslås dog en modernisering af bestemmelsen, så den tilpasses EU-terminologien på området.

Bestemmelsen fastlægger, at det i visse situationer er muligt at videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank. Efter den gældende bestemmelse er videregivelse alene mulig, når oplysningerne er nødvendige for modtagerne i deres egenskab af pengepolitisk myndighed eller i deres overvågning af betalingssystemer.

Det foreslås eksplicit at anføre, at videregivelse af fortrolige oplysninger også er mulig, når oplysningerne er nødvendige for modtagerne i deres overvågning af værdipapirhåndteringssystemer og til varetagelse af det finansielle systems stabilitet og integritet. Med den foreslåede ændring opnås en mere detaljeret og præcis beskrivelse af videregivelsesmulighederne. Der er ikke med ændringen tiltænkt nogen realitetsændring.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 123, stk. 6, nr. 12, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 13, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 14 er en videreførelse af det gældende nr. 12.

Det foreslåede nr. 15 er en videreførelse af de gældende nr. 13 og 14, da der er tale om en sammenskrivning af de to numre. Der er ikke hermed tilsigtet nogen realitetsændring.

Ud fra et brugerhensyn foreslås "selskaber omfattet af § 7, stk. 1" to steder ændret til "operatører af regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler", ligesom henvisningen til "samt andre omfattet af denne lov" foreslås at udgå.

Det foreslåede nr. 16 er nyt og vedrører oplysninger i forbindelse med kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiel information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked. De gæl-

dende regler giver Finanstilsynet mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til andre tilsynsmyndigheder inden for EU/EØS.

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (Gennemsigtighedsdirektivet) er det imidlertid muligt at have et særligt kontrolorgan på regnskabsområdet, ligesom det er muligt at delegerede regnskabskontrol til andre organer, der ikke er tilsynsmyndigheder, men som er etableret netop i henhold til gennemsigtighedsdirektivet. Som eksempler herpå kan nævnes "Review Panel", der varetager regnskabskontrollen i England, samt "Deutsche Prüfstelle für Rechnungslegung E.V.", der varetager regnskabskontrollen i Tyskland.

Finanstilsynet har behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger til disse særlige regnskabskontrolorganer.

Af forordet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 (EF-Tidende 2002 nr. L 243, s. 1) om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (IFRS-forordningen) fremgår, at en effektiv kontrol af reglerne for finansiell information (regnskabskontrol) med henblik på at søge at opnå en korrekt overholdelse af de internationale regnskabsstandarder er afgørende for at sikre investorenes tillid til finansmarkederne. Det fremgår endvidere, at Kommissionen agter at udvikle en fælles strategi vedrørende denne kontrol i samarbejde med medlemslandene og i særdeleshed via Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (Committee of European Securities Regulators (CESR)).

CESR har som følge heraf udstedt to standarder om finansiell information. Det drejer sig om "Standard no 1 on Financial Information – Enforcement of Standards on Financial Information in Europe" fra marts 2003 og "Standard no 2 on Financial Information – Coordination of Enforcement" fra april 2004.

I henhold til sidstnævnte standard samt en af CESR udstedt vejledning hertil skal Finanstilsynet kunne indrapportere afgørelser på regnskabskontrolområdet til en særlig CESR-database, for så vidt angår udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked. Kun organer, der varetager regnskabskontrol på dette område, har adgang til databasen. Herudover skal Finanstilsynet kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende disse udstedere, herunder afgørelser der endnu ikke er truffet, i såvel European Enforcers Coordinated Sessions (EECS) som bilateralt med andre organer, der udfører regnskabskontrol på dette område.

EECS er en arbejdsgruppe nedsat under CESR, hvor alle organer, der arbejder med regnskabskontrol vedrørende de oven for nævnte udstedere i henhold til CESR's standard nr. 2, jf. ovenfor, mødes og drøfter udvalgte afgørelser samt udveksler erfaring på regnskabskontrolområdet med henblik på at opnå en større harmonisering på regnskabskontrolområdet.

Alle organer, der varetager regnskabskontrol, skal i henhold til CESR's to standarder forpligte sig til at indrapportere til og orientere sig i CESR-databasen samt til at deltage i EECS og drøfte væsentlige og/eller principielle afgørelser med henblik på at opnå en så stor ensartethed i afgørelserne som muligt. De konkrete afgørelser træffes dog suverænt af regnskabskontrolorganerne i de respektive lande. Endvidere skal de enkelte organer forpligte sig til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de måtte få via samarbejdet om regnskabskontrol.

I dag nøjes Finanstilsynet med at indberette og beskrive afgørelser - og forventede fremtidige afgørelser - på anonymiseret basis. I CESR-regi tilstræbes det dog, at man skal kunne indrapportere afgørelser og drøfte sager uden at skulle anonymisere disse. Hertil kommer, at det i nogle tilfælde kan være vanskeligt at anonymisere en afgørelse, uden at det er muligt at identificere den pågældende virksomhed. Endelig kan det for så vidt angår afgørelser vedrørende virksomheder, der driver virksomhed i flere lande, være hensigtsmæssigt at drøfte afgørelserne - med navns nævnelser - med regnskabskontrolorganer i de pågældende lande.

Selv om databasen og drøftelserne i EECS primært vedrører udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked, kan der i nogle situationer opstå behov for også at kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende andre virksomheder. Dels hvor der er tale om afgørelser i relation til datterselskaber til udstedere, og dels i tilfælde hvor der er tale om principielle afgørelser.

Det foreslås på denne baggrund, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til sådanne regnskabskontrolorganer. Adgangen til at videregive oplysninger kan fx være relevant i sager, hvor Finanstilsynet - forud for forelæggelse for Det Finansielle Virksomhedsråd – skal kunne orientere disse særlige organer eller drøfte visse forhold med dem.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 123, stk. 6, nr. 15, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 16, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 17 er nyt og vedrører de situationer, hvor der er tale om krisehåndtering af et selskab omfattet af § 7, stk. 1, der er hjemmehørende i Danmark, og hvis virksomhed har væsentlig betydning for den finansielle stabilitet i et andet land inden for EU/EØS.

Ved "krise" forstås en situation, hvor et selskab omfattet af § 7, stk. 1, ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor selskabet – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om værdipapirhandel m.v.

I en sådan situation vil der i forbindelse med krisehåndteringen kunne være behov for at videregive information til ministeren med ansvar for den finansielle lovgivning i de pågældende andre lande. Den foreslåede ændring vil indebære, at økonomi- og erhvervsministeren blandt andet får mulighed for at drøfte mulige løsningsmodeller på en finansiell krise med de pågældende relevante ministre.

Det foreslås på denne baggrund, at det i denne situation, hvor krisehåndteringen så at sige har et "grænseoverskridende element", bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til ministrene i lande inden for EU/EØS.

Da den foreslåede bestemmelse i praksis vurderes alene at kunne få relevans for selskaber omfattet af § 7, stk. 1, foreslås det, at ordene "eller andre omfattet af denne lov" ikke indgår i bestemmelsen.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 123, stk. 6, nr. 16, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 17, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 18 er nyt og vedrører Finanstilsynets deltagelse i det internationale tilsynsarbejde i EU/EØS. Dette arbejde er på værdipapirhandelsområdet i vidt omfang organiseret i Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (Committee of European Securities Regulators (CESR)).

Tilsynsudvalget er oprettet af Kommissionen i samarbejde mellem de finansielle tilsynsmyndigheder i lande inden for EU/EØS.

I forbindelse med det daglige internationale samarbejde er det nødvendigt at have mulighed for at kunne videregive fortrolige oplysninger til dette tilsynsudvalg. De gældende regler giver imidlertid ikke mulighed herfor.

På denne baggrund foreslås det, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til dette tilsynsudvalg. Videregivelsen er dog betinget af, at tilsynsudvalget har behov for oplysningerne til brug for varetagelsen af sine opgaver.

Tilsynsudvalget har etableret organer til varetagelse af særlige opgaver. Det foreslås derfor endvidere, at det bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til organer, der er etableret af tilsynsudvalget.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 20, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 123, stk. 6, nr. 17, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 14, og § 66 a, stk. 6, nr. 18, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 19 er en videreførelse af det gældende nr. 15. Dog foreslås en mindre sproglig præcisering, der bringer formuleringen i overensstemmelse med tilsvarende formuleringer andre steder i den finansielle lovgivning.

Det foreslåede nr. 20 er en videreførelse af det gældende nr. 16.

Det foreslåede nr. 21 er en videreførelse af det gældende nr. 17. Dog foreslås en konsekvensændring som følge af lov nr. 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), hvorved "Disciplinærnævnet for Statsautoriserede og Registrerede Revisorer" blev ændret til "Revisornævnet".

De foreslåede stk. 7-12 er en videreførelse af de gældende stk. 7-12.

Til nr. 4 (§ 84 b)

§ 84 b fastlægger partsbegrebet i forhold til lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen fastsætter således nærmere regler for, hvem der kan anses som part i forhold til sager i Finanstilsynet. Udgangspunktet i stk. 1 er, at det er det selskab omfattet af loven, som afgørelsen retter sig mod, der er part. I stk. 2 oplystes en række tilfælde, hvor en anden end selskabet anses for part.

Det foreslås at præcisere § 84 b, stk. 2, nr. 3, således at det tydeligt fremgår, at en påtænkt erhverver eller en besidder af en kvalificeret andel, der ansøger om godkendelse af erhvervelsen, er part i denne sag. Erhververen eller besidderen af en kvalificeret andel vil ligeledes være part, når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om andelen eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel.

Til nr. 5 (§ 84 f)

I en situation, hvor et selskab omfattet af § 7, stk. 1, er gået konkurs, vil staten i nogle tilfælde direkte have stillet midler til rådighed eller mere indirekte fx have stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank.

I disse situationer vil der være en meget stor offentlig interesse i at få indsigt i, hvad der er foregået i relation til selskabet. Der må især forventes at være interesse i adgang til oplysninger omkring den regnskabsmæssige udvikling i selskabet og Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen.

Når et selskab omfattet af § 7, stk. 1, er under konkurs, gælder først og fremmest konkurslovens regler. Det fremgår blandt andet af konkurslovens § 125, stk. 2, at kurator – så snart de fornødne oplysninger er tilvejebragt, og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt – er forpligtet til at sende en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til skifteretten og til fordringshaverne.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at kurators redegørelse skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status.

Efter konkurslovens § 110, stk. 1, skal kurator ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator skal fremme boets behandling mest muligt og kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.

Konkursloven sikrer således fordringshaverne en vis information om blandt andet forløbet op til konkursen, men det er ikke kurators primære opgave at afdække årsagerne til konkursen. Det er ej heller kurators opgave at afdække eller beskrive Finanstilsynets handlinger i forhold til selskabet i denne periode.

Det er på denne baggrund vurderingen, at der er behov for information til offentligheden generelt i disse situationer.

Det foreslås, at Finanstilsynet, når et selskab omfattet af § 7, stk. 1, er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed får pligt til at udarbejde og efterfølgende offentliggøre en redegørelse for forløbet op til konkursen - herunder for Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Med henblik på at sikre mest mulig offentlighed i konkurssituationen foreslås det samtidig, at den offentliggjorte redegørelse som udgangspunkt gerne må indeholde fortrolige oplysninger. Redegørelsen må dog ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende kundeforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af det kriseramte selskab eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på selskabets økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse vil den foreslåede ændring kunne afholde potentielle overtagende selskaber fra at udvise interesse for kriseramte selskaber omfattet af § 7, stk. 1, generelt.

Med den foreslåede bestemmelse opnås mest mulig offentlighed samtidig med, at alle beskyttelsesværdige interesser respekteres. Lempelsen af Finanstilsynets generelle tavshedspligt gælder alene i forhold til den foreslåede lovpligtige redegørelse. Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementet til redegørelsen.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 352 a i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 122 a i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13, og § 66 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 2.

Til nr. 6 (§ 87)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede affattelse af § 84 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 3.

Til nr. 7 (§ 93, stk. 1)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede affattelse af §§ 10-10 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Til § 4

Til nr. 1 (fodnote)

Ændringen i fodnoten til lovens titel er en konsekvens af, at der med lovforslagets foretages en præcisering af definitionen af pengemarkedsinstrumenter, således at Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner (Eligible Asset-direktivet), kan rummes inden for lovens definition.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 1)

I bestemmelsen foreslås en ændret gennemførelse af definitionen af pengemarkedsinstrumenter i artikel 1, stk. 9, og artikel 19, stk. 1, litra h, i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet).

Disse definitioner er blevet nærmere præciseret i Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner (Eligible Asset-direktivet).

Disse præciseringer kan ikke rummes inden for den hidtidige definition. Der er derfor behov for at ændre definitionen.

Det foreslås, at de nye præciseringer af UCITS-direktivets definitioner og betingelser, som Eligible Asset direktivet indeholder, gennemføres i en bekendtgørelse udstedt af Finanstilsynet. Det foreslås derfor i § 92 a, jf. lovforslagets § 4, nr. 8, at give Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler for investeringsforeningers og afdelingers placering af midler i finansielle instrumenter, herunder hvilke betingelser det enkelte

finansielle instrument skal opfylde, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i et konkret finansielt instrument. Det foreslås ligeledes, at Finanstilsynet fastsætter regler for, hvilke kriterier et indeks skal opfylde, hvis det skal indgå i en investeringsforenings eller en afdelings investeringspolitik, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i overensstemmelse med sammensætningen af et indeks.

Der foreslås en ny definition af pengemarkedsinstrumenter, som indeholder to kriterier. Pengemarkedsinstrumenter kan enten være værdipapirer, der normalt handles på pengemarkedet, som er likvide og til enhver tid kan værdiansættes, eller det kan være andre pengemarkedsinstrumenter end dem, der handles på et reguleret marked, hvis emissionen eller emittenten af sådanne pengemarkedsinstrumenter selv er reguleret med henblik på at beskytte investorer og opsparing, og opfylder betingelserne i den foreslåede § 87 a, jf. lovforslagets § 4, nr. 7.

Den vigtigste forskel i forhold til den gældende definition på pengemarkedsinstrumenter er, at den gældende grænse for løbetiden på 12 måneder udelades. Dette skyldes, at præciseringerne i Eligible Asset-direktivet giver mulighed for, at pengemarkedsinstrumenter kan have en løbetid på 397 dage. Pengemarkedsinstrumenter kan have en længere løbetid, hvis der foretages en justering af renten efter maksimalt 397 dage.

Til nr. 3 og 4 (§ 87, stk. 1 og 2)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den ændrede definition i § 3, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Bestemmelserne om hvilke værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som en forening eller afdeling kan investere i, adskilles i to selvstændige paragraffer, fordi kravene til værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter er forskellige. Det foreslås derfor, at § 87 alene skal indeholde reglerne om værdipapirer, mens reglerne om pengemarkedsinstrumenter indsættes i en ny § 87 a.

Til nr. 5 (§ 87, stk. 4)

Det foreslås, at § 87, stk. 4, ophæves. Bestemmelsen videreføres i stk. 2 i den foreslåede § 87 a, der omhandler pengemarkedsinstrumenter.

Til nr. 6 (§ 87, stk. 5)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af at § 87, stk. 4, ophæves, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Da reglerne om værdipapirer efter ændringen fremgår af § 87, stk. 1-3, og reglerne om pengemarkedsinstrumenter fremgår af § 87 a, skal referencen i § 87, stk. 4, justeres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 7 (§ 87 a)

Det foreslåede § 87 a, stk. 1, bestemmer, at investeringsforeninger og disses afdelinger må investere i de pengemarkedsinstrumenter, som er defineret i det foreslåede § 3, stk. 1, nr. 3, litra a, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Definitionen er en ændret gennemførelse af UCITS-direktivets artikel 1, stk. 9, jf. nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 2.

Det foreslåede § 87 a, stk. 2, bestemmer, at investeringsforeninger og disses afdelinger må investere i de pengemarkedsinstrumenter, som er defineret i den foreslåede § 3, stk. 1, nr. 3, litra b, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Tilsammen gennemfører § 3, stk. 1, nr. 3, litra b, og § 87, stk. 2, delvist UCITS-direktivets artikel 19, stk. 1, litra h, svarende til den delvise gennemførelse der skete ved § 87, stk. 4, i lov nr. 1169 af 19. december 2003 om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

Til nr. 8 (§ 92 a)

Der foreslås indsat en hjemmel i § 92 a til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for investeringsforeningers placering af midler i finansielle instrumenter, herunder hvilke betingelser det enkelte finansielle instrument skal opfylde, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i et konkret finansielt instrument. Det foreslås ligeledes, at Finanstilsynet fastsætter regler for, hvilke

kriterier et indeks skal opfylde, hvis det skal indgå i en investeringsforenings eller en afdelings investeringspolitik, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i overensstemmelse med sammensætningen af et indeks.

Begrebet finansielle instrumenter dækker alle de instrumenter, som er nævnt i kapitel 13.

Forslaget skal sikre, at den praksis, som dannes i Danmark og andre EU/EØS lande som følge af gennemførelsen af præciseringerne i Eligible Assets-direktivet, kan fastsættes i en bekendtgørelse. Det oprindelige UCITS-direktiv er kendetegnet ved, at reglerne om hvilke værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som en investeringsforening kan placere midler i, ikke har vist sig tilstrækkeligt præcise. Præciseringerne i Eligible assets-direktivet skal rette op på dette.

Finanstilsynet vil i en bekendtgørelse fastsætte en række specifikke krav til de værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter m.v., som kan indgå i en investeringsforenings eller afdelings portefølje. Finanstilsynet vil ligeledes fastsætte mere specifikke krav til de kriterier, som et indeks skal opfylde, hvis det skal indgå i en investeringsforenings eller en afdelings investeringspolitik, og hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte, inden foreningen placerer midler i overensstemmelse med sammensætningen af et indeks.

Disse krav vil svare til de præciseringer, som findes i Eligible Asset-direktivet. Desuden giver hjemmelen mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte regler på baggrund af egne og andre tilsynsmyndigheders erfaringer med direktivreglerne.

Til nr. 9, 10 og 11 (§§ 105, 107, 111)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ophævelse af § 87, stk. 4, og indsættelse af § 87 a, jf. lovforslagets § 4, nr. 5, henholdsvis nr. 8.

Til nr. 12 (§ 119)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede affattelse af § 123, jf. lovforslagets § 4, nr. 14.

Til nr. 13 (§ 122 a)

I en situation, hvor en forening er gået konkurs, vil staten i nogle tilfælde direkte have stillet midler til rådighed eller mere indirekte fx have stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank. Det bemærkes, at risikoen for en konkurs er størst i relation til hedgeforeninger, da de øvrige foreninger omfattet af loven har formuer, der som hovedregel svarer til balancen. Disse foreninger har dog mulighed for at geare deres investeringer ved hjælp af afledte finansielle instrumenter inden for lovgivningens rammer.

I disse situationer vil der være en meget stor offentlig interesse i at få indsigt i, hvad der er foregået i relation til foreningen. Der må især forventes at være interesse i adgang til oplysninger omkring den regnskabsmæssige udvikling i foreningen og Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen.

Når en forening er under konkurs, gælder først og fremmest konkurslovens regler. Det fremgår blandt andet af konkurslovens § 125, stk. 2, at kurator – så snart de fornødne oplysninger er tilvejebragt, og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt – er forpligtet til at sende en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til skifteretten og til fordringshaverne.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at kurators redegørelse skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status.

Efter konkurslovens § 110, stk. 1, skal kurator ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator skal fremme boets behandling mest muligt og kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.

Konkursloven sikrer således fordringshaverne en vis information om blandt andet forløbet op til konkursen, men det er ikke kurators primære opgave at afdække årsagerne til konkursen. Det er ej heller kurators opgave at afdække eller beskrive Finanstilsynets handlinger i forhold til foreningen i denne periode.

Det er på denne baggrund vurderingen, at der er behov for information til offentligheden generelt i disse situationer.

Det foreslås, at Finanstilsynet, når en forening er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed får pligt til at udarbejde og efterfølgende offentliggøre en redegørelse for forløbet op til konkursen - herunder for Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Med henblik på at sikre mest mulig offentlighed i konkurssituationen foreslås det samtidig, at den offentliggjorte redegørelse som udgangspunkt gerne må indeholde fortrolige oplysninger. Redegørelsen må dog ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende medlemsforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte forening eller afdeling eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på foreningens eller afdelingens økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse vil den foreslåede ændring kunne afholde potentielle overtagende virksomheder fra at udvise interesse for kriseramte foreninger eller afdelinger generelt.

Med den foreslåede bestemmelse opnås mest mulig offentlighed samtidig med, at alle beskyttelsesværdige interesser respekteres. Lempelsen af Finanstilsynets generelle tavshedspligt gælder alene i forhold til den foreslåede lovpligtige redegørelse. Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementet til redegørelsen.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 352 a i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 f i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 5, og § 66 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 2.

Til nr. 14 (§ 123)

På grund af de mange foreslåede ændringer til bestemmelsen er det fundet hensigtsmæssigt at affatte hele bestemmelsen på ny.

Det foreslåede stk. 1 er en videreførelse af det gældende stk. 1.

Det foreslåede stk. 2 er en delvis videreførelse af det gældende stk. 2. Dog foreslås formuleringen "Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne" ændret til "de i stk. 1 nævnte personer".

Hermed sikres det, at det er den samme personkreds, der henvises til i stk. 1 og stk. 2. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 84 a, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 66 a, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

De foreslåede stk. 3 og 4 er en videreførelse af de gældende stk. 3 og 4.

Det foreslåede stk. 5 er en videreførelse af det gældende stk. 5. Det foreslås dog to steder eksplicit at nævne afdelinger. Baggrunden herfor er, at afdelinger er selvstændige økonomiske enheder, der kun i begrænset omfang hæfter for hinanden.

Bestemmelsen beskriver de tilfælde, hvor Finanstilsynet – på trods af forbuddet i stk. 1 - kan videregive fortrolige oplysninger.

Det foreslåede nr. 1 er en videreførelse af det gældende nr. 1. Det foreslås dog tilføjet, at fortrolige oplysninger også kan videregives til Finanstilsynet. Baggrunden herfor er, at Fondsrådet på området for regnskabskontrol optræder som en selvstændig myndighed, hvorfor rådet bør have mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende § 354, stk. 6, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.

De foreslåede nr. 2 og 3 er en videreførelse af de gældende nr. 2 og 3.

Det foreslåede nr. 4 er en videreførelse af det gældende nr. 4. Det foreslås dog tilføjet, at fortrolige oplysninger også kan videregives, når administrative myndigheder eller domstole behandler afgørelser, der er truffet af Fondsrådet, og ikke som i dag udelukkende afgørelser truffet af Finanstilsynet. Baggrunden herfor er, at Fondsrådet på området for regnskabskontrol optræder som en selvstændig myndighed, og der således er behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger, når det drejer sig om denne type sager.

De foreslåede nr. 5-7 er en videreførelse af de gældende nr. 5-7.

Det foreslåede nr. 8 er en delvis videreførelse af det gældende nr. 8. I forbindelse med krisehåndtering af foreninger eller afdelinger kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler – enten direkte eller i form af en tabsgaranti stillet over for Danmarks Nationalbank – skal bevilges af Folketingets Finansudvalg. Dette nødvendiggør videregivelse af fortrolige oplysninger om den kriseramte forening eller afdeling til Finansudvalget med henblik på at tilvejebringe et fyldestgørende beslutningsgrundlag for udvalget.

Den gældende undtagelse fra tavshedspligten muliggør videregivelse af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg – herunder Finansudvalget. Videregivelse efter denne bestemmelse kan ske, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af foreningen. Det er dog samtidig et krav, at foreningen eller afdelingen er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Det kan ikke udelukkes, at en kriseramt forening ikke nødvendigvis er i betalingsstandsning eller under konkurs på det tidspunkt, hvor det er relevant at overveje, om der skal ydes en statslig garanti eller stilles statsmidler til rådighed for en afvikling.

Med henblik på at sikre, at Folketingets Finansudvalgs beslutninger om at yde garanti eller stille midler til rådighed for en afvikling – eller det modsatte – kan træffes på et fyldestgørende og betryggende grundlag, foreslås det, at Finanstilsynet får hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i forbindelse med krisehåndtering af foreninger og afdelinger. Det er herefter ikke et krav, at foreningen eller afdelingen er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Den gældende formulering indebærer, at der alene kan videregives fortrolige oplysninger, såfremt der træffes beslutning om anvendelse af statslige midler. Der er imidlertid også behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger til brug for selve beslutningen om, hvorvidt der skal anvendes statslige midler. På denne baggrund foreslås det præciseret, at videregivelse kan ske til brug for en sådan beslutning.

Ved "krise" forstås en situation, hvor en forening eller afdeling ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til – de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor foreningen eller afdelingen – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin godkendelse til at drive virksomhed i henhold til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

Samtidig foreslås det, at adgangen til videregivelse af fortrolige oplysninger i denne situation også omfatter videregivelse til regeringens relevante interne ministerudvalg. Dette omfatter p.t. Koordinationsudvalget og Økonomiudvalget. Baggrunden herfor er, at alle vigtige sager om økonomiske forhold – herunder en sag om eventuel bevilling af statslige midler til en kriseramt forening eller afdeling - efter fast praksis først vil skulle behandles i disse udvalg.

Det foreslås, at videregivelsesadgangen fortsat alene gælder oplysninger om en forenings eller afdelings generelle økonomiske forhold og altså ikke medlemsoplysninger. Udtrykket "generelle økonomiske forhold" begrænser videregivelsen af oplysninger, der kan videregives til de stående udvalg, således at fx oplysninger om eventuelle overtagelsestilbud fra andre virksomheder eller et tilbud om fusion af en forening henholdsvis sammenlægning af en afdeling fra andre foreninger eller afdelinger, tilsynets interne arbejdsdokumenter og oplysninger af personlig karakter ikke kan videregives.

I den gældende bestemmelse er alene anført den parlamentariske kontrol med forvaltningen. Med forslaget anføres udtrykkeligt, at muligheden for at videregive fortrolige oplysninger kan ske i relation til såvel den bevillingsmæssige som den kontrolmæssige proces i Folketinget.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 84 a, stk. 6, nr. 8, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 66 a, stk. 6, nr. 8, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 9 er en videreførelse af det gældende nr. 9.

Det foreslåede nr. 10 er nyt og vedrører den situation, hvor en forening eller afdeling er i krise.

Ved "krise" forstås en situation, hvor en forening eller afdeling ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til – de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor foreningen eller afdelingen – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin godkendelse til at drive virksomhed i henhold til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

I forbindelse med krisehåndtering kan der vise sig behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger om en nødlidende forening til blandt andet en potentiel overtagende virksomhed, relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler. Dette giver de gældende regler ikke mulighed for.

Det foreslås på denne baggrund, at det bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger om den kriseramte forening eller afdeling til de interessenter, der er involveret i drøftelser om en løsning. Det vil som nævnt ovenfor blandt andet kunne være en potentiel overtagende virksomhed. Det er ikke et krav, at den potentielt overtagende virksomhed er en forening, der er godkendt til at drive virksomhed i henhold til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. Herudover gør den foreslåede ændring det muligt at videregive fortrolige oplysninger til relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler. Videregivelse til disse interessenter vil ske som led i den praktiske håndtering af den kriseramte forening eller afdeling og er afgørende for et hensigtsmæssigt forløb.

Med "finansielle brancheorganisationer" menes InvesteringsForeningsRådet og Finansrådet, der er brancheorganisation for depotselskaberne, samt andre tilsvarende organisationer, der måtte blive etableret.

Det er en forudsætning for videregivelse af fortrolige oplysninger, at modtagerne af oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering har behov for oplysningerne.

I forbindelse med krisehåndtering af foreninger og afdelinger kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler udgør statsstøtte, og det skal i den forbindelse afklares med EU-Kommissionen, hvorvidt der er tale om lovlig eller ulovlig statsstøtte, hvilket blandt andet kan nødvendiggøre involvering af de danske konkurrencemyndigheder. Den foreslåede ændring vil gøre det muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til netop konkurrencemyndighederne i Danmark. I forhold til EU-Kommissionen er der allerede i dag hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger i henhold til Rådets forordning (EF) Nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (Statsstøtteforordningen), jf. forordningens artikel 2, stk. 2.

I forbindelse med reglerne om fusionskontrol kan der ligeledes være et behov for at videregive fortrolige oplysninger om de implicerede foreninger og virksomheder til konkurrencemyndighederne. I denne situation er det imidlertid foreningerne og virksomhederne selv, der er ansvarlige for at søge fusionsgodkendelse og dermed for at videregive de relevante – herunder fortrolige – oplysninger.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 84 a, stk. 6, nr. 10, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 66 a, stk. 6, nr. 10, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 11 er en videreførelse af det gældende nr. 10.

Det foreslåede nr. 12 er en delvis videreførelse af det gældende nr. 11. Der foreslås dog en modernisering af bestemmelsen, så den tilpasses EU-terminologien på området.

Bestemmelsen fastlægger, at det i visse situationer er muligt at videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske

Centralbank. Efter den gældende bestemmelse er videregivelse alene mulig, når oplysningerne er nødvendige for modtagerne i deres egenskab af pengepolitisk myndighed eller i deres overvågning af betalingssystemer.

Det foreslås eksplicit at anføre, at videregivelse af fortrolige oplysninger også er mulig, når oplysningerne er nødvendige for modtagerne i deres overvågning af værdipapirhåndteringssystemer og til varetagelse af det finansielle systems stabilitet og integritet. Med den foreslåede ændring opnås en mere detaljeret og præcis beskrivelse af videregivelsesmulighederne. Der er ikke med ændringen tiltænkt nogen realitetsændring.

Som noget nyt foreslås det, at der også kan videregives fortrolige oplysninger til Det Europæiske Centralbanksystem. Hermed bringes bestemmelsen i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser andre steder i den finansielle lovgivning.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 84 a, stk. 6, nr. 13, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 66 a, stk. 6, nr. 13, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 13 er en videreførelse af det gældende nr. 12

Det foreslåede nr. 14 er en videreførelse af det gældende nr. 13. Dog foreslås en sproglig præcisering, der bringer formuleringen i overensstemmelse med tilsvarende formuleringer andre steder i den finansielle lovgivning.

Det foreslåede nr. 15 er nyt og vedrører oplysninger i forbindelse med kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiel information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked. De gældende regler giver Finanstilsynet mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til andre tilsynsmyndigheder inden for EU/EØS.

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (Gennemsigtighedsdirektivet) er det imidlertid muligt at have et særligt kontrolorgan på regnskabsområdet, ligesom det er muligt at delegerer regnskabskontrol til andre organer, der ikke er tilsynsmyndigheder, men som er etableret netop i henhold til gennemsigtighedsdirektivet. Som eksempler herpå kan nævnes "Review Panel", der varetager regnskabskontrollen i England, samt "Deutsche Prüfstelle für Rechnungslegung E.V.", der varetager regnskabskontrollen i Tyskland.

Finanstilsynet har behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger til disse særlige regnskabskontrolorganer.

Af forordet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 (EF-Tidende 2002 nr. L 243, s. 1) om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (IFRS-forordningen) fremgår, at en effektiv kontrol af reglerne for finansiel information (regnskabskontrol) med henblik på at søge at opnå en korrekt overholdelse af de internationale regnskabsstandarder er afgørende for at sikre investorernes tillid til finansmarkederne. Det fremgår endvidere, at Kommissionen agter at udvikle en fælles strategi vedrørende denne kontrol i samarbejde med medlemslandene og i særdeleshed via Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (Committee of European Securities Regulators (CESR)).

CESR har som følge heraf udstedt to standarder om finansiel information. Det drejer sig om "Standard no 1 on Financial Information – Enforcement of Standards on Financial Information in Europe" fra marts 2003 og "Standard no 2 on Financial Information – Coordination of Enforcement" fra april 2004.

I henhold til sidstnævnte standard samt en af CESR udstedt vejledning hertil skal Finanstilsynet kunne indrapportere afgørelser på regnskabskontrolområdet til en særlig CESR-database, for så vidt angår udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked. Kun organer, der varetager regnskabskontrol på dette område, har adgang til databasen. Herudover skal Finanstilsynet kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende disse udstedere, herunder afgørelser der endnu ikke er truffet, i såvel European Enforcers Coordinated Sessions (EECS) som bilateralt med andre organer, der udfører regnskabskontrol på dette område.

EECS er en arbejdsgruppe nedsat under CESR, hvor alle organer, der arbejder med regnskabskontrol vedrørende de oven for nævnte udstedere i henhold til CESR's standard nr. 2, jf. ovenfor, mødes og drøfter udvalgte afgørelser samt udveksler erfaring på regnskabskontrolområdet med henblik på at opnå en større harmonisering på regnskabskontrolområdet.

Alle organer, der varetager regnskabskontrol, skal i henhold til CESR's to standarder forpligte sig til at indrapportere til og orientere sig i CESR-databasen samt til at deltage i EECS og drøfte væsentlige og/eller principielle afgørelser med henblik på at opnå en så stor ensartethed i afgørelserne som muligt. De konkrete afgørelser træffes dog suverænt af regnskabskontrolorganerne i de respektive lande. Endvidere skal de enkelte organer forpligte sig til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de måtte få via samarbejdet om regnskabskontrol.

I dag nøjes Finanstilsynet med at indberette og beskrive afgørelser - og forventede fremtidige afgørelser - på anonymiseret basis. I CESR-regi tilstræbes det dog, at man skal kunne indrapportere afgørelser og drøfte sager uden at skulle anonymisere disse. Hertil kommer, at det i nogle tilfælde kan være vanskeligt at anonymisere en afgørelse, uden at det er muligt at identificere den pågældende virksomhed. Endelig kan det for så vidt angår afgørelser vedrørende virksomheder, der driver virksomhed i flere lande, være hensigtsmæssigt at drøfte afgørelserne - med navns nævnelse - med regnskabskontrolorganer i de pågældende lande.

Selv om databasen og drøftelserne i EECS primært vedrører udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked, kan der i nogle situationer opstå behov for også at kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende andre virksomheder. Dels hvor der er tale om afgørelser i relation til datterselskaber til udstedere, og dels i tilfælde hvor der er tale om principielle afgørelser.

Det foreslås på denne baggrund, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til sådanne regnskabskontrolorganer. Adgangen til at videregive oplysninger kan fx være relevant i sager, hvor Finanstilsynet - forud for forelægelse for Det Finansielle Virksomhedsråd - skal kunne orientere disse særlige organer eller drøfte visse forhold med dem.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 84 a, stk. 6, nr. 16, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 66 a, stk. 6, nr. 15, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 16 er nyt og vedrører de situationer, hvor der er tale om krisehåndtering af en forening eller afdeling, der er hjemmehørende i Danmark, og hvis virksomhed har væsentlig betydning for den finansielle stabilitet i et andet land inden for EU/EØS.

Ved "krise" forstås en situation, hvor en forening eller afdeling ikke lever op til - eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor foreningen eller afdelingen - hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene - vil miste sin godkendelse til at drive virksomhed i henhold til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

I en sådan situation vil der i forbindelse med krisehåndteringen kunne være behov for at videregive information til ministeren med ansvar for den finansielle lovgivning i de pågældende andre lande. Den foreslåede ændring vil indebære, at økonomi- og erhvervsministeren blandt andet får mulighed for at drøfte mulige løsningsmodeller på en finansiel krise med de pågældende relevante ministre.

Det foreslås på denne baggrund, at det i denne situation, hvor krisehåndteringen så at sige har et "grænseoverskridende element", bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til ministrene i lande inden for EU/EØS.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 84 a, stk. 6, nr. 17, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 66 a, stk. 6, nr. 17, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 17 er nyt og vedrører Finanstilsynets deltagelse i det internationale tilsynsarbejde i EU/EØS. Dette arbejde er på værdipapirhandelsområdet i vidt omfang organiseret i Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (Committee of European Securities Regulators (CESR)).

Tilsynsudvalget er oprettet af Kommissionen i samarbejde mellem de finansielle tilsynsmyndigheder i lande inden for EU/EØS.

I forbindelse med det daglige internationale samarbejde er det nødvendigt at have mulighed for at kunne videregive fortrolige oplysninger til dette tilsynsudvalg. De gældende regler giver imidlertid ikke mulighed herfor.

På denne baggrund foreslås det, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til dette tilsynsudvalg. Videregivelsen er dog betinget af, at tilsynsudvalget har behov for oplysningerne til brug for varetagelsen af sine opgaver.

Tilsynsudvalget har etableret organer til varetagelse af særlige opgaver. Det foreslås derfor endvidere, at det bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til organer, der er etableret af tilsynsudvalget.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 20, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, § 84 a, stk. 6, nr. 18, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 66 a, stk. 6, nr. 18, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Det foreslåede nr. 18 er en videreførelse af det gældende nr. 14. Dog foreslås en sproglig præcisering, der bringer formuleringen i overensstemmelse med tilsvarende formuleringer andre steder i den finansielle lovgivning. Endvidere præciseres det, at det drejer sig om udenlandske investeringsinstitutter.

Det foreslåede nr. 19 er en videreførelse af det gældende nr. 15. Dog foreslås en konsekvensændring som følge af lov nr. 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), hvorved "Disciplinærnævnet for Statsautoriserede og Registrerede Revisorer" blev ændret til "Revisornævnet".

De foreslåede stk. 7-11 er en videreførelse af de gældende stk. 7-11.

Til § 5

Til nr. 1

På grund af de mange foreslåede ændringer til bestemmelsen er det fundet hensigtsmæssigt at affatte hele bestemmelsen på ny.

Det foreslåede stk. 1 er en videreførelse af det gældende stk. 1.

Det foreslåede stk. 2 er en delvis videreførelse af det gældende stk. 2. Dog foreslås formuleringen "Finanstilsynets ansatte eller eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne" ændret til "de i stk. 1 nævnte personer".

Hermed sikres det, at det er den samme personkreds, der henvises til i stk. 1 og stk. 2. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 a, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 123, stk. 2, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13.

De foreslåede stk. 3-5 er en videreførelse af de gældende stk. 3-5.

Bestemmelsen beskriver de tilfælde, hvor Finanstilsynet – på trods af forbuddet i stk. 1 - kan videregive fortrolige oplysninger.

Det foreslås at ændre "Fondsrådet" til "Det Finansielle Virksomhedsråd", således at der kan videregives fortrolige oplysninger til Det Finansielle Virksomhedsråd.

Baggrunden for forslaget er, at det af lovens § 65, stk. 2, fremgår, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med firmapensionskasserne. Fondsrådet er ikke tillagt en tilsvarende kompetence. Der er tale om en fejl, der hermed foreslås rettet.

De foreslåede nr. 2-7 er en videreførelse af de gældende nr. 2-7.

Det foreslåede nr. 8 er en delvis videreførelse af det gældende nr. 8. I forbindelse med krisehåndtering af pensionskasser kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler – enten direkte eller i form af en tabsgaranti stillet over for Danmarks Nationalbank – skal bevilges af Folketingets Finansudvalg. Dette nødvendiggør videregivelse af fortrolige oplysninger om den kriseramte pensionskasse til Finansudvalget med henblik på at tilvejebringe et fyldestgørende beslutningsgrundlag for udvalget.

Den gældende undtagelse fra tavshedspligten muliggør videregivelse af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg – herunder Finansudvalget. Videregivelse efter denne bestemmelse kan ske, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af pensionskassen. Det er dog samtidig et krav, at pensionskassen er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Det kan ikke udelukkes, at en kriseramte pensionskasse ikke nødvendigvis er i betalingsstandsning eller under konkurs på det tidspunkt, hvor det er relevant at overveje, om der skal ydes en statslig garanti eller stilles statsmidler til rådighed for en afvikling.

Med henblik på at sikre, at Folketingets Finansudvalgs beslutninger om at yde garanti eller stille midler til rådighed for en afvikling – eller det modsatte – kan træffes på et fyldestgørende og betryggende grundlag, foreslås det, at Finanstilsynet får hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i forbindelse med krisehåndtering af pensionskasser. Det er herefter ikke et krav, at pensionskassen er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Den gældende formulering indebærer, at der alene kan videregives fortrolige oplysninger, såfremt der træffes beslutning om anvendelse af statslige midler. Der er imidlertid også behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger til brug for selve beslutningen om, hvorvidt der skal anvendes statslige midler. På denne baggrund foreslås det præciseret, at videregivelse kan ske til brug for en sådan beslutning.

Ved "krise" forstås en situation, hvor en pensionskasse ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til – de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor pensionskassen – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Samtidig foreslås det, at adgangen til videregivelse af fortrolige oplysninger i denne situation også omfatter videregivelse til regeringens relevante interne ministerudvalg. Dette omfatter p.t. Koordinationsudvalget og Økonomiudvalget. Baggrunden herfor er, at alle vigtige sager om økonomiske forhold – herunder en sag om eventuel bevilling af statslige midler til en kriseramte pensionskasse - efter fast praksis først vil skulle behandles i disse udvalg.

Det foreslås, at videregivelsesadgangen fortsat alene gælder oplysninger om en pensionskasses generelle økonomiske forhold og altså ikke medlemsoplysninger. Udtrykket "generelle økonomiske forhold" begrænser videregivelsen af oplysninger, der kan videregives til de stående udvalg, således at fx oplysninger om eventuelle overdragelses- eller fusionstilbud fra andre virksomheder, herunder livsforsikringsselskaber og andre pensionskasser, tilsynets interne arbejdsdokumenter og oplysninger af personlig karakter ikke kan videregives.

I den gældende bestemmelse er alene anført den parlamentariske kontrol med forvaltningen. Med forslaget anføres udtrykkeligt, at muligheden for at videregive fortrolige oplysninger kan ske i relation til såvel den bevillingsmæssige som den kontrolmæssige proces i Folketinget.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 a, stk. 6, nr. 8, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 123, stk. 6, nr. 8, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13.

Det foreslåede nr. 9 er en videreførelse af det gældende nr. 9.

Det foreslåede nr. 10 er nyt og vedrører den situation, hvor en pensionskasse er i krise.

Ved "krise" forstås en situation, hvor en pensionskasse ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor pensionskassen – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om tilsyn med firmapensionskasser.

I forbindelse med krisehåndtering kan der vise sig behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger om en nødlidende pensionskasse til blandt andet en potentiel overtagende virksomhed, relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler. Dette giver de gældende regler ikke mulighed for.

Det foreslås på denne baggrund, at det bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger om den kriseramte pensionskasse til de interessenter, der er involveret i drøftelser om en løsning. Det vil som nævnt ovenfor blandt andet kunne være en potentiel overtagende virksomhed. Det er ikke et krav, at den potentielt overtagende virksomhed er en pensionskasse med tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om tilsyn med firmapensionskasser. Herudover gør den foreslåede ændring det muligt at videregive fortrolige oplysninger til relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler. Videregivelse til disse interessenter vil ske som led i den praktiske håndtering af den kriseramte pensionskasse virksomhed og er afgørende for et hensigtsmæssigt forløb.

Med "finansielle brancheorganisationer" menes Finansrådet, Forsikring & Pension og Foreningen af Firmapensionskasser samt andre tilsvarende organisationer, der måtte blive etableret.

Det er en forudsætning for videregivelse af fortrolige oplysninger, at modtagerne af oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering har behov for oplysningerne.

I forbindelse med krisehåndtering af finansielle virksomheder kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler udgør statsstøtte, og det skal i den forbindelse afklares med EU-Kommissionen, hvorvidt der er tale om lovlig eller ulovlig statsstøtte, hvilket blandt andet kan nødvendiggøre involvering af de danske konkurrencemyndigheder. Den foreslåede ændring vil gøre det muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til netop konkurrencemyndighederne i Danmark. I forhold til EU-Kommissionen er der allerede i dag hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger i henhold til Rådets forordning (EF) Nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (Statsstøtteforordningen), jf. forordningens artikel 2, stk. 2.

I forbindelse med reglerne om fusionskontrol kan der ligeledes være et behov for at videregive fortrolige oplysninger om de implicerede pensionskasser og virksomheder til konkurrencemyndighederne. I denne situation er det imidlertid pensionskasserne og virksomhederne selv, der er ansvarlige for at søge fusionsgodkendelse og dermed for at videregive de relevante – herunder fortrolige – oplysninger.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 a, stk. 6, nr. 10, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 2, nr. 3, og § 123, stk. 6, nr. 10, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13.

De foreslåede nr. 11 og 12 er en videreførelse af de gældende nr. 10 og 11.

Det foreslåede nr. 13 er nyt. Det foreslås, at det i visse situationer bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank.

Forslaget gør det muligt at videregive fortrolige oplysninger til de ovenfor nævnte enheder, når det sker som led i modtagerens egenskab af pengepolitisk myndighed under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver. Det fremgår, at der hermed blandt andet menes udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetælse af det finansielle systems stabilitet.

Med den foreslåede formulering opnås en detaljeret og præcis beskrivelse af videregivelsesmulighederne.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 15, i lov om finansiell virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 a, stk. 6, nr. 13, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 123, stk. 6, nr. 12, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investerings-

ordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13. Det bemærkes, at der i relation til disse tre love er tale om ændringer til allerede eksisterende undtagelser til tavshedspligten.

Det foreslåede nr. 14 er nyt. Det foreslås, at det bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til en institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge. Det er dog en forudsætning, at videregivelsen er nødvendig for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor den pågældende institution er ansvarlig for clearingen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til det gældende § 354, stk. 6, nr. 13, i lov om finansiel virksomhed, der bliver stk. 6, nr. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, det gældende § 84 a, stk. 6, nr. 12, i lov om værdipapirhandel m.v., der bliver stk. 6, nr. 14, jf. lovforslagets § 3, nr. 3, samt det gældende § 123, stk. 6, nr. 12, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., der bliver stk. 6, nr. 13, jf. lovforslagets § 4, nr. 13.

Den eksisterende undtagelse, jf. ovenfor, stammer fra gennemførelsen af Rådets direktiv (95/26/EF) om styrkelse af tilsynet med finansielle virksomheder, der indgår i snævre forbindelser med andre virksomheder eller personer, også hvis disse forbindelser går på tværs af landegrænser ("BCCI-direktivet"). Formålet var at sikre et effektivt tilsyn.

Det foreslåede nr. 15 er reelt en videreførelse af de gældende nr. 12 og 13, da der er tale om en sammenkrivning af de to numre. Det foreslås dog, at "Myndigheder i andre lande" ændres til "Tilsynsmyndigheder i andre lande", ligesom det foreslås, at videregivelse til finansielle tilsynsmyndigheder inden for EU/EØS fremover kræver, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver. Der er ikke i øvrigt hermed tilsigtet nogen realitetsændring.

Det foreslåede nr. 16 er nyt og vedrører oplysninger i forbindelse med kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiel information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked. De gældende regler giver Finanstilsynet mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til andre tilsynsmyndigheder inden for EU/EØS.

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (Gennemsigtighedsdirektivet) er det imidlertid muligt at have et særligt kontrolorgan på regnskabsområdet, ligesom det er muligt at delegerede regnskabskontrol til andre organer, der ikke er tilsynsmyndigheder, men som er etableret netop i henhold til gennemsigtighedsdirektivet. Som eksempler herpå kan nævnes "Review Panel", der varetager regnskabskontrollen i England, samt "Deutsche Prüfstelle für Rechnungslegung E.V.", der varetager regnskabskontrollen i Tyskland.

Finanstilsynet har behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger til disse særlige regnskabskontrolorganer.

Af forordet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 (EF-Tidende 2002 nr. L 243, s. 1) om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (IFRS-forordningen) fremgår, at en effektiv kontrol af reglerne for finansiel information (regnskabskontrol) med henblik på at søge at opnå en korrekt overholdelse af de internationale regnskabsstandarder er afgørende for at sikre investorerne tillid til finansmarkederne. Det fremgår endvidere, at Kommissionen agter at udvikle en fælles strategi vedrørende denne kontrol i samarbejde med medlemslandene og i særdeleshed via Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (Committee of European Securities Regulators (CESR)).

CESR har som følge heraf udstedt to standarder om finansiel information. Det drejer sig om "Standard no 1 on Financial Information – Enforcement of Standards on Financial Information in Europe" fra marts 2003 og "Standard no 2 on Financial Information – Coordination of Enforcement" fra april 2004.

I henhold til sidstnævnte standard samt en af CESR udstedt vejledning hertil skal Finanstilsynet kunne indrapportere afgørelser på regnskabskontrolområdet til en særlig CESR-database, for så vidt angår udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked. Kun organer, der varetager regnskabskontrol på dette område, har adgang til databasen. Herudover skal Finanstilsynet kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende disse udstedere, herunder afgørelser der endnu ikke er truffet, i såvel Euro-

pean Enforcers Coordinated Sessions (EECS) som bilateralt med andre organer, der udfører regnskabskontrol på dette område.

EECS er en arbejdsgruppe nedsat under CESR, hvor alle organer, der arbejder med regnskabskontrol vedrørende de oven for nævnte udstedere i henhold til CESR's standard nr. 2, jf. ovenfor, mødes og drøfter udvalgte afgørelser samt udveksler erfaring på regnskabskontrolområdet med henblik på at opnå en større harmonisering på regnskabskontrolområdet.

Alle organer, der varetager regnskabskontrol, skal i henhold til CESR's to standarder forpligte sig til at indrapportere til og orientere sig i CESR-databasen samt til at deltage i EECS og drøfte væsentlige og/eller principielle afgørelser med henblik på at opnå en så stor ensartethed i afgørelserne som muligt. De konkrete afgørelser træffes dog suverænt af regnskabskontrolorganerne i de respektive lande. Endvidere skal de enkelte organer forpligte sig til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de måtte få via samarbejdet om regnskabskontrol.

I dag nøjes Finanstilsynet med at indberette og beskrive afgørelser - og forventede fremtidige afgørelser - på anonymiseret basis. I CESR-regi tilstræbes det dog, at man skal kunne indrapportere afgørelser og drøfte sager uden at skulle anonymisere disse. Hertil kommer, at det i nogle tilfælde kan være vanskeligt at anonymisere en afgørelse, uden at det er muligt at identificere den pågældende virksomhed. Endelig kan det for så vidt angår afgørelser vedrørende virksomheder, der driver virksomhed i flere lande, være hensigtsmæssigt at drøfte afgørelserne - med navns nævnelser - med regnskabskontrolorganer i de pågældende lande.

Selv om databasen og drøftelserne i EECS primært vedrører udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked, kan der i nogle situationer opstå behov for også at kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende andre virksomheder. Dels hvor der er tale om afgørelser i relation til datterselskaber til udstedere, og dels i tilfælde hvor der er tale om principielle afgørelser.

Det foreslås på denne baggrund, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til sådanne regnskabskontrolorganer. Adgangen til at videregive oplysninger kan fx være relevant i sager, hvor Finanstilsynet - forud for forelæggelse for Det Finansielle Virksomhedsråd - skal kunne orientere disse særlige organer eller drøfte visse forhold med dem.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 a, stk. 6, nr. 16, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 123, stk. 6, nr. 15, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13.

Det foreslåede nr. 17 er nyt og vedrører de situationer, hvor der er tale om krisehåndtering af en pensionskasse, der er hjemmehørende i Danmark, og hvis virksomhed har væsentlig betydning for den finansielle stabilitet i et andet land inden for EU/EØS.

Ved "krise" forstås en situation, hvor en pensionskasse ikke lever op til - eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor pensionskassen - hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene - vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lov om tilsyn med firmapensionskasser.

I en sådan situation vil der i forbindelse med krisehåndteringen kunne være behov for at videregive information til ministeren med ansvar for den finansielle lovgivning i de pågældende andre lande. Den foreslåede ændring vil indebære, at økonomi- og erhvervsministeren blandt andet får mulighed for at drøfte mulige løsningsmodeller på en finansiel krise med de pågældende relevante ministre.

Det foreslås på denne baggrund, at det i denne situation, hvor krisehåndteringen så at sige har et "grænseoverskridende element", bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til ministre i lande inden for EU/EØS.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 19, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 a, stk. 6, nr. 17, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 123, stk. 6, nr. 16, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13.

Det foreslåede nr. 18 er nyt og vedrører Finanstilsynets deltagelse i det internationale tilsynsarbejde i EU/EØS. Dette arbejde er i vidt omfang organiseret i Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (Committee of European Insurance and Occupational Pension Supervisors (CEIOPS)).

Tilsynsudvalget er oprettet af Kommissionen i samarbejde mellem de finansielle tilsynsmyndigheder i lande inden for EU/EØS.

I forbindelse med det daglige internationale samarbejde er det nødvendigt at have mulighed for at kunne videregive fortrolige oplysninger til dette tilsynsudvalg. De gældende regler giver imidlertid ikke mulighed herfor.

På denne baggrund foreslås det, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til dette tilsynsudvalg. Videregivelsen er dog betinget af, at tilsynsudvalget har behov for oplysningerne til brug for varetagelsen af sine opgaver.

Tilsynsudvalget har etableret organer til varetagelse af særlige opgaver. Det foreslås derfor endvidere, at det bliver muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til organer, der er etableret af tilsynsudvalget.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 20, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 a, stk. 6, nr. 18, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 123, stk. 6, nr. 17, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 5.

Det foreslåede nr. 19 er reelt en videreførelse af det gældende nr. 14. Det foreslås dog at ændre bestemmelsens sprog og konstruktion, således at den er i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser andre steder i den finansielle lovgivning.

Det foreslås blandt andet eksplicit at anføre, hvilke virksomheder m.v. de pågældende tilsynsmyndigheder skal føre tilsyn med, ligesom det foreslås at flytte de to betingelser for videregivelse over i et nyt stykke (stk. 10).

Det foreslåede nr. 20 er nyt. Det foreslås, at det bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til såvel Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 23, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 a, stk. 6, nr. 21, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 123, stk. 6, nr. 19, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13. Det bemærkes, at der i relation til disse tre love er tale om ændringer til allerede eksisterende undtagelser til tavshedspligten.

De foreslåede stk. 7-9 er en videreførelse af de gældende stk. 7-9.

Det foreslåede stk. 10 er reelt en videreførelse af dele af det gældende stk. 6, nr. 14, jf. bemærkningerne ovenfor til det foreslåede stk. 6, nr. 19.

Stk. 10 fastslår, at videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder uden for EU/EØS kun kan ske, hvis det sker på baggrund af en international samarbejdsaftale, og under forudsætning af, at modtagerne af de fortrolige oplysninger har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Det foreslåede stk. 11 er nyt. Situationen er, at der skal ske videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder uden for EU/EØS, og at disse oplysninger hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det foreslås, at videregivelse i denne situation kun kan ske, såfremt de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Det foreslås desuden, at oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Hermed bringes lovens konstruktion og sprogbrug i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser andre steder i den finansielle lovgivning.

Til nr. 2

I en situation, hvor en pensionskasse er gået konkurs, vil staten i nogle tilfælde direkte have stillet midler til rådighed eller mere indirekte fx have stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank.

I disse situationer vil der være en meget stor offentlig interesse i at få indsigt i, hvad der er foregået i relation til pensionskassen. Der må især forventes at være interesse i adgang til oplysninger omkring den regnskabsmæssige udvikling i pensionskassen og Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen.

Når en pensionskasse er under konkurs, gælder først og fremmest konkurslovens regler. Det fremgår blandt andet af konkurslovens § 125, stk. 2, at kurator – så snart de fornødne oplysninger er tilvejebragt, og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt – er forpligtet til at sende en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til skifteretten og til fordringshaverne.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at kurators redegørelse skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status.

Efter konkurslovens § 110, stk. 1, skal kurator ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator skal fremme boets behandling mest muligt og kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.

Konkursloven sikrer således fordringshaverne en vis information om blandt andet forløbet op til konkursen, men det er ikke kurators primære opgave at afdække årsagerne til konkursen. Det er ej heller kurators opgave at afdække eller beskrive Finanstilsynets handlinger i forhold til pensionskassen i denne periode.

Det er på denne baggrund vurderingen, at der er behov for information til offentligheden generelt i disse situationer.

Det foreslås, at Finanstilsynet, når en pensionskasse er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed får pligt til at udarbejde og efterfølgende offentliggøre en redegørelse for forløbet op til konkursen - herunder for Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Med henblik på at sikre mest mulig offentlighed i konkurssituationen foreslås det samtidig, at den offentliggjorte redegørelse som udgangspunkt gerne må indeholde fortrolige oplysninger. Redegørelsen må dog ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende medlemsforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte pensionskasse eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på pensionskassens økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse vil den foreslåede ændring kunne afholde potentielle overtagende virksomheder fra at udvise interesse for kriseramte pensionskasser generelt.

Med den foreslåede bestemmelse opnås mest mulig offentlighed samtidig med, at alle beskyttelsesværdige interesser respekteres. Lempelsen af Finanstilsynets generelle tavshedspligt gælder alene i forhold til den foreslåede lovpligtige redegørelse. Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementet til redegørelsen.

Forslaget svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 352 a i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, § 84 f i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 5, og § 122 a i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 12.

Til § 6

Til nr. 1

Den nuværende revisorlovs § 54, stk. 2, hjemler adgang til at fastsætte bødestraf for overtrædelser af regler i forskrifter, der med hjemmel i loven udstedes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Lovens § 31, stk. 8, giver økonomi- og erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om revisionsudvalg i virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Bemyndigelsen er efterfølgende delegeret til Finanstilsynet.

Da det således ikke udelukkende er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der udsteder forskrifter med hjemmel i loven, foreslås det, at adgangen til at fastsætte bødestraf udvides til at omfatte alle forskrifter, der udstedes med hjemmel i loven.

Ændringsforslaget ændrer således ikke på, hvilke muligheder Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har for at straffe overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af loven.

Til § 7

Loven træder i kraft den 1. marts 2009, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets ændringer i lov om finansiel virksomhed henholdsvis og lov om værdipapirhandel m.v. vedrørende godkendelse af påtænkte erhvervelser af kvalificerede andele træder i kraft den 21. marts 2009 og gælder for ansøgninger modtaget i Finanstilsynet efter denne dato. Dette hænger sammen med, at direktivet 2007/44/EF ifølge direktivets artikel 7 skal være sat i kraft senest den 21. marts 2009.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 2 vedrørende lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger træder i kraft den 21. december 2009. Det fremgår af direktiv 2004/113/EF, at direktivets artikel 5 skal være gennemført i dansk ret senest denne dato.

Til § 8

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Det foreslås i *stk. 1*, at loven som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets §§ 1, 3 og 4 helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske henholdsvis grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets §§ 5 og 6 vedrørende lov om tilsyn med firmapensionskasser og revisorloven helt eller delvist kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.